

Číslo: SK/0130/99/2022

Dňa: 07.11.2025

ROZHODNUTIE

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Ľubomír Meriač MLTOOLS, miesto podnikania: Litovelská 563/2, 050 01 Revúca, IČO: 32 954 808, kontrola internetového obchodu www.mltools.sk začatá dňa 24.11.2021 a ukončená dňa 17.02.2022 v priestoroch Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica bez prítomnosti kontrolovaného subjektu, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, č. P/0006/06/2022 zo dňa 24.04.2022, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 750,- EUR, slovom: sedemstopäťdesiat eur pre porušenie § 3 ods. 1 písm. g), h), l), t) a § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov a pre porušenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l

napadnuté rozhodnutie m e n í tak, že:

správne konanie v časti porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) zastavuje

a

účastníkovi konania: Ľubomír Meriač MLTOOLS, miesto podnikania Litovelská 563/2, 050 01 Revúca, IČO: 32 954 808, (ďalej aj ako „kontrolovaný subjekt“) prevádzkujúceho elektronický obchod nachádzajúceho sa na webovej stránke www.mltools.sk (ďalej aj ako „elektronický obchod“),

na základe kontroly elektronického obchodu začatej dňa 24.11.2021 a ukončenej dňa 17.02.2022 v priestoroch Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica bez prítomnosti kontrolovaného subjektu, pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene

a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku“) zabezpečiť, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je aj povinnosť zaplatiť cenu, keď bolo kontrolou zistené, že kontrolovaný subjekt ako predávajúci v rámci elektronického obchodu v stave ku dňu 24.11.2021 žiadnym spôsobom nezabezpečil, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu nakoľko, ak je pre odoslanie objednávky potrebné stlačenie tlačidla alebo aktivovanie podobnej funkcie na webovom sídle predávajúceho je v zmysle cit. ust. zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku potrebné, aby toto tlačidlo alebo funkcia boli označené ľahko čitateľným spôsobom slovným spojením „objednávka s povinnosťou platby“ alebo zodpovedajúcou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu;

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa ust. § 3 ods. 1 písm. g), h), 1) a t) zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi:

- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o dodacích podmienkach, lehote, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar spotrebiteľovi a informáciu o postupoch uplatňovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov, keď v obchodných podmienkach nachádzajúcich sa v rámci elektronického obchodu v stave ku 24.11.2021 (ďalej len ako „obchodné podmienky“) v článku III. „*DODACIE PODMIENKY*“ v bode 2. okrem iného uvádzal cit.: „***Dodanie tovaru je uskutočnené jeho odovzdaním kupujúcemu alebo odovzdaním tovaru na prepravu prvému prepravcovi.***“ a v bode 4. okrem iného uvádzal cit.: „***Kupujúci berie na vedomie, že pri plnení záväzkov prevádzkovateľa majú uvádzané termíny dodávok orientačný charakter.***“ (§ 3 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku);
- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, keď informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy v zmysle ust. § 7 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku v rámci elektronického obchodu v stave ku dňu 24.11.2021 neuvádzal vôbec (§ 3 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku);
- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy, keď v obchodných podmienkach v článku II. „*OBJEDNÁVKA, UZATVORENIE ZMLUVY, ODSÚPENIE OD ZMLUVY*“ v bode 6 okrem iného uvádzal cit.: „***Kupujúci má právo stornovať objednávku bez poplatku, a to iba v deň vystavenia objednávky a v prípade, že produkty ešte neboli predávajúcim fakturované.***“; v bode 7. okrem iného uvádzal cit.: „***Kupujúci (spotrebiteľ) je oprávnený bez uvedenia dôvodu odstúpiť od zmluvy do siedmich pracovných dní odo dňa prevzatia tovaru***“; v bode 8. uvádzal cit.: „***V prípade, že kupujúci odstúpi od zmluvy a doručí predávajúcemu tovar, ktorý je použitý a je poškodený alebo neúplný, vráti predávajúci kupujúcemu už zaplatenú kúpnu cenu za tovar uvedený v záväznom akceptovaní objednávky alebo jej časť zníženú v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka o hodnotu jeho opotrebenia vo výške 1% z celkovej ceny tovaru za každý deň používania tovaru a o hodnotu opravy a uvedenia tovaru do pôvodného stavu v lehote 15 pracovných dní od doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy a po vrátení tovaru predávajúcemu bezhotovostným prevodom na účet kupujúceho určený kupujúcim***“; v bode 9. okrem iného uvádzal cit.: „***Odstúpenie od zmluvy nemôže byť uskutočnené elektronickou formou komunikácie.***“ a v článku V. „*ZÁRUKA, REKLAMÁCIE, VRÁTENIE ALEBO VÝMENA TOVARU*“ v bode 6. okrem iného uvádzal cit.: „***V prípade***

splnenia podmienok pre vrátenie tovaru bude kupujúcemu vrátená celá suma, ktorú za tovar zaplatil. Do vrátenej sumy sa nezapočítava cena poštovného a balného.“ (§ 3 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku);

- poskytnúť formulár na odstúpenie od zmluvy v zmysle príslušnej prílohy cit. zákona, keď tento formulár v rámci elektronického obchodu v stave ku dňu 24.11.2021 neposkytoval vôbec (§ 3 ods. 1 písm. h) druhá veta zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku);
- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa osobitného predpisu - § 622, 623 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, keď túto informáciu v rámci elektronického obchodu v stave ku dňu 24.11.2021 neuvádzal vôbec (§ 3 ods. 1 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na diaľku);
- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov, keď túto informáciu v rámci elektronického obchodu v stave ku dňu 24.11.2021 neuvádzal vôbec (§ 3 ods. 1 písm. t) zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji na diaľku);
- poskytnúť na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu, keď tento odkaz v rámci elektronického obchodu v stave ku 24.11.2021 neposkytoval vôbec (§ 3 ods. 1 písm. t) druhej vety zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji na diaľku);

ukladá

ukladá po zohľadnení absorpčnej zásady podľa § 15 ods. 2 písm. a) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov pokutu vo výške **450,- €**, slovom štyristopäťdesiat eur, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00060622.

Odôvodnenie

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj rozhodnutím P/0006/06/2022 zo dňa 22.04.2022 uložil účastníkovi konania - Ľubomír Meriač MLTOOLS - pokutu vo výške 750,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 3 ods. 1 písm. g), h), l), t) a § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“) a pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 24.11.2021 začatá kontrola internetového obchodu www.mltools.sk, ktorá bola ukončená dňa 17.02.2022 v priestoroch Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica bez prítomnosti kontrolovaného subjektu. Predmetnou kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu; účastník konania ako predávajúci pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne, spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná: neoznámil spotrebiteľovi informáciu o dodacích podmienkach, lehoty, do ktorej sa

predávajúci zaväzuje dodať tovar spotrebiteľovi a informáciu o postupoch uplatňovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov; neoznámil spotrebiteľovi informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy a neposkytol spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z. z.; neoznámil spotrebiteľovi poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu (§ 622 a § 623 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“)); neoznámil spotrebiteľovi informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov a zároveň neuviedol na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 102/2014 Z.z. bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 108/2024 Z. z.“), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z. „Dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024“.

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 108/2024 Z. z. „Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“

Na základe uvedeného správny orgán dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.) a zákona č. 102/2014 Z.z. účinného v čase porušenia povinnosti.

Odvolací správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0006/06/2022 zo dňa 22.04.2022, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán po preskúmaní predmetnej právnej veci zistil, že skutkový stav bol správne zistený a zaznamenaný, avšak vychádzajúc zo súčasného právneho stavu právna úprava už nezakotvuje zákaz ukladania povinnosti bez právneho dôvodu, v dôsledku čoho odvolací orgán správne konanie v danej časti zastavil a pokutu primerane znížil. Odvolací orgán súčasne poukazuje na skutočnosť, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia, nebola uvedená kontrola vykonaná dňa 17.02.2022 spísaním inšpekčného záznamu v priestoroch Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica bez prítomnosti kontrolovaného subjektu. Odvolací orgán zároveň bližšie špecifikoval miesto začiatku a aj ukončenia výkonu kontroly. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona č. 102/2014 Z. z., nemá vplyv na

spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý zostal v plnej miere zachovaný. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací správny orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne, spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná: oznámiť spotrebiteľovi informáciu o dodacích podmienkach, lehote, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar spotrebiteľovi a informáciu o postupoch uplatňovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov; oznámiť spotrebiteľovi informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy a poskytnúť spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z. z.; oznámiť spotrebiteľovi poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu (§ 622 a § 623 OZ); oznámiť spotrebiteľovi informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov a zároveň uviesť na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu; čo účastník konania porušil.

Dňa 24.11.2021 bola inšpektormi SOI začatá kontrola elektronického obchodu nachádzajúceho sa na webovej stránke www.mltools.sk, ktorého prevádzkovateľom je účastník konania. Kontrola bola uskutočnená v priestoroch Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica bez prítomnosti kontrolovaného subjektu. Inšpektormi SOI bol dňa 24.11.2021 prostredníctvom elektronického obchodu kontrolovaného subjektu vykonaný kontrolný nákup v celkovej hodnote 2,65 €, ktorý pozostával z výrobku – 1 ks Kotúč rezný 230 mm FLEXOVIT á 2,65 €. Kontrolný nákup bol kontrolovaným subjektom zaevidovaný pod č. OBJ1031. Kontrolným nákupom inšpektori SOI zistili, že kontrolovaný subjekt ako predávajúci v rámci elektronického obchodu v stave ku dňu vykonania kontroly 24.11.2021 žiadnym spôsobom nezabezpečil, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu, nakoľko ak je pre odoslanie objednávky potrebné stlačenie tlačidla alebo aktivovanie podobnej funkcie na webovom sídle predávajúceho, je v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. pri predaji tovaru na diaľku potrebné, aby toto tlačidlo alebo funkcia boli označené ľahko čitateľným spôsobom slovným spojením „objednávka s povinnosťou platby“ alebo zodpovedajúcou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu, čím účastník konania porušil § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. (posledným krokom vytvorenia objednávky bolo tlačidlo „ODOSLAŤ OBJEDNÁVKU“, ktorého stlačením mal spotrebiteľ potvrdiť oboznámenie sa s Všeobecnými obchodnými podmienkami a informáciami o spracovaní osobných údajov).

Súčasťou kontroly začatej dňa 24.11.2021 bola aj kontrola elektronického obchodu a informácií, ktoré sú v rámci elektronického obchodu dostupné spotrebiteľovi, pričom boli inšpektormi SOI zistené nasledovné nedostatky:

- účastník konania ako predávajúci v rámci elektronického obchodu v stave ku dňu 24.11.2021 nedodrжал svoju zákonnú povinnosť pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi:
 - jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o dodacích podmienkach, lehote, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar spotrebiteľovi a informáciu o postupoch uplatňovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov, keď v obchodných podmienkach v článku III. „DODACIE PODMIENKY“ v bode

2. okrem iného uvádzal cit.: „Dodanie tovaru je uskutočnené jeho odovzdaním kupujúcemu alebo odovzdaním tovaru na prepravu prvému prepravcovi.“ a v bode 4. okrem iného uvádza cit.: „Kupujúci berie na vedomie, že pri plnení záväzkov prevádzkovateľa majú uvádzané termíny dodávok orientačný charakter.“, čím účastník konania nesplnil povinnosť uloženú § 3 ods. 1 písm. g) zákona č. 102/2014 Z. z., keďže jasne a zrozumiteľne neoznámil lehotu na dodanie tovaru, resp. termín dodania tovaru;
- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, keď informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy v zmysle ustanovenia § 7 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. spotrebiteľovi neoznámil vôbec, čím účastník konania nesplnil povinnosť uloženú § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z.;
 - jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy, keď v obchodných podmienkach v článku II. „OBJEDNÁVKA, UZATVORENIE ZMLUVY, ODSTÚPENIE OD ZMLUVY“ v bode 6. okrem iného uvádzal cit.: „Kupujúci má právo stornovať objednávku bez poplatku, a to iba v deň vystavenia objednávky a v prípade, že produkty ešte neboli predávajúcim fakturované.“; v bode 7. okrem iného uvádzal cit.: „Kupujúci (spotrebiteľ) je oprávnený bez uvedenia dôvodu odstúpiť od zmluvy do siedmich pracovných dní odo dňa prevzatia tovaru.“; v bode 8. uvádzal cit.: „V prípade, že kupujúci odstúpi od zmluvy a doručí predávajúcemu tovar, ktorý je použitý a je poškodený alebo neúplný, vráti predávajúci kupujúcemu už zaplatenú kúpnu cenu za tovar uvedený v záväznom akceptovaní objednávky alebo jej časť zníženú v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka o hodnotu jeho opotrebenia vo výške 1 % z celkovej ceny tovaru za každý deň používania tovaru a o hodnotu opravy a uvedenia tovaru do pôvodného stavu v lehote 15 pracovných dní od doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy a po vrátení tovaru predávajúcemu bezhotovostným prevodom na účet kupujúceho určený kupujúcim.“; v bode 9. okrem iného uvádzal cit.: „Odstúpenie od zmluvy nemôže byť uskutočnené elektronickou formou komunikácie.“ a v článku V. „ZÁRUKA, REKLAMÁCIE, VRÁTENIE ALEBO VÝMENA TOVARU“ v bode 6. okrem iného uvádzal cit.: „V prípade splnenia podmienok pre vrátenie tovaru bude kupujúcemu vrátená celá suma, ktorú za tovar zaplatil. Do vrátenej sumy sa nezapočítava cena poštovného a balného.“, čím účastník konania nesplnil povinnosť uloženú § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z., keďže jasne a zrozumiteľne neoznámil informácie obsiahnuté v § 7 až 10 zákona č. 102/2014 Z.z. (zákonná lehota na odstúpenie od zmluvy; možnosť odstúpenia ešte pred dodaním tovaru; možnosť odstúpenia aj prostredníctvom elektronickej komunikácie; nemožnosť započítania nárokov predávajúceho vo vzťahu k povinnosti vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov (pokiaľ nie je zvolený iný ako najlacnejší bežný spôsob doručenia ponúkaný predávajúcim); lehota a spôsob na vrátenia finančných prostriedkov);
 - poskytnúť formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z. z., keď tento formulár spotrebiteľovi neposkytol vôbec, čím účastník konania nesplnil povinnosť uloženú § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z.;

- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa osobitného predpisu (§ 622 a § 623 OZ), keď túto informáciu spotrebiteľovi neoznámil vôbec, čím účastník konania nesplnil povinnosť uloženú § 3 ods. 1 písm. l) zákona č. 102/2014 Z. z.;
- jasne a zrozumiteľne oznámiť informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov, keď túto informáciu spotrebiteľovi neoznámil vôbec, čím účastník konania nesplnil povinnosť uloženú § 3 ods. 1 písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z.;
- na svojom webovom sídle uviesť odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu, keď tento odkaz spotrebiteľovi neposkytol vôbec, čím účastník konania nesplnil povinnosť uloženú § 3 ods. 1 písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z.

Kontrola bola ukončená dňa 17.02.2022, kedy bol inšpektorom SOI v priestoroch Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica spísaný inšpekčný záznam, ktorý bol účastníkovi konania doručený prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk dňa 25.02.2022.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Odvolanie účastníka konania je členené v troch bodoch, v ktorých účastník konania vyjadruje svoj nesúhlas s obsahom napadnutého rozhodnutia.

V prvom bode odvolania účastník konania uvádza, že jednou z hlavných úloh správneho orgánu pri rozhodovaní o správnych deliktoch je, aby správny orgán zabezpečil v záujme zachovania práv zaručených Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd pre administratívne stíhanú osobu spravodlivé konanie, pričom by nebolo spravodlivým konaním, ak by takejto osobe bolo priznané menej práv, alebo v menšom rozsahu, než patria osobe stíhanej v trestnom konaní. Účastník konania ďalej uviedol, že v zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je prikázaný výklad právnych predpisov nižšej sily v súlade s Ústavou. Štátne orgány v zmysle čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Účastník konania poznamenáva, že v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a zásady právneho štátu má správny orgán postupovať len na základe zákona a v jeho medziach, v úzkej súčinnosti s účastníkom konania, pričom mu nesmie v konaní upierať jeho práva priznané právnymi normami Slovenskej republiky. Účastník konania zastáva názor, že v prípade rozhodovania správneho orgánu, správny orgán má postupovať a rozhodovať len na základe náležité zisteného skutkového stavu, a v súlade so zákonmi tak, aby náležite zistil skutkový stav vo veci a účastník konania nebol vo svoj neprospech ukrátený na svojich právach. Účastník konania má za to, že rozhodnutie a postup správneho orgánu považuje za nezákonné. Podľa vyjadrenia účastníka konania je dôležitou podmienkou zákonnosti rozhodnutia naplnenie princípov spravodlivosti konania a riadneho odôvodnenia rozhodnutia, tak ako v časti porušených ustanovení zákona, tak aj v časti odôvodnenia spôsobu určenia výšky udelenej sankcie, pričom v zmysle uvedeného účastník konania nepovažuje formu odôvodnenia výšky udelenej sankcie za dostatočnú. V časti rozhodnutia, v ktorej správny orgán určuje výšku sankcie, správny orgán postupoval v časti odôvodnenia výšky udelenej sankcie len formálne. Účastník konania zároveň uviedol, že zmyslom a účelom riadneho odôvodnenia vo všetkých jeho častiach je vysvetlenie myšlienkových pochodov správneho orgánu, ktorými správny orgán vysvetľuje, ako dospel ku jednotlivým skutkovým záverom obsiahnutým v rozhodnutí. Účastník konania má za to, že správny orgán postihol rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti

pri odôvodňovaní výšky uloženej sankcie, správny orgán ma výšku sankcie, ku ktorej sa priklonil, odôvodniť jasne a zrejme, pričom z odôvodnenia rozhodnutia okrem iného nie je zrejmé, ktoré skutočnosti boli v prospech, a ktoré v neprospech kontrolovaného subjektu, zároveň správny orgán nevykonával sumarizáciu skutočností v prospech a neprospech kontrolovaného subjektu pri určovaní výšky sankcie.

V druhom bode odvolania účastník konania uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že po vytýčení nedostatkov boli tieto odstránené, teda protiprávny stav sa rýchlo odstránil a reálne nedošlo k ujme na právach žiadneho zákazníka, účastník konania považuje výšku pokuty za neprimeranú. Uložená výška sankcie je vzhľadom na uvedené neprimerane vysoká nezohľadňujúc aj fakt, že v skutočnosti nedošlo k takej situácii, že by reálne došlo k znevýhodneniu spotrebiteľa po tom, čo sa rozhodol zakúpiť tovar na e-shope účastníka konania. Vzhľadom na uvedené účastník konania nemôže súhlasiť s názorom správneho orgánu prvého stupňa, že pokuta v udelennej výške spĺňa preventívnu a sankčnú funkciu. Čo sa týka sankčnej funkcie uloženej pokuty, v zmysle analógie legis zákona o priestupkoch v prípade súbehu protiprávných konaní je posudzované najzávažnejšie porušenie právneho poriadku, čo znamená, že sankcia je uložená len za jednotlivý skutok. Na základe uvedeného účastník konania považuje výšku pokuty v sume 750,- € za prvé porušenie zákona za neprimeranú. Účastník konania tiež uvádza, že správny orgán prvého stupňa sa v časti odôvodnenia rozhodnutia, týkajúcej sa výšky ukladanej sankcie, nezaoberal podstatnou skutočnosťou, a to že sa jedná o jeho prvú sankciu. Účastník konania opakovane uviedol, že vytýkané vady mali len formálny charakter, pričom nikdy nedošlo k materiálnej škode spotrebiteľa a výška pokuty by preňho mala likvidačný charakter. Účastník konania zároveň žiada správny orgán, aby prihliadal na súčasnú právnu úpravu vyjadrenú v zákone č. 198/2020 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, pripúšťajúcu i možnosť tzv. druhej šance pre podnikateľský subjekt v prípade preukázateľnej snahy o uskutočnenie nápravy kontrolou zisteného protiprávneho stavu, ktorú v danom prípade nemožno spochybniť, nakoľko účastník konania prijal všetky uložené opatrenia a napravil protiprávny stav.

V treťom bode odvolania účastník konania opakovane uvádza, že na základe všetkých uvedených skutočností sa domnieva, že uložená pokuta za vytýkané skutočnosti bola neprimerane vysoká a žiada správny orgán o opätovné posúdenie všetkých dôkazov a okolností. Účastník žiada správny orgán, aby uloženú sankciu zrušil prípadne, aby ju primerane znížil.

K tomu odvolací orgán uvádza, že účastník konania v podanom odvolaní zistený protiprávny skutkový stav žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Bez ohľadu na subjektívne dôvody vedúce k porušeniu zákona č. 102/2014 Z. z., došlo zo strany účastníka konania k predmetným porušeniam, za ktoré účastník konania ako predávajúci zodpovedá bez ohľadu na zavinenie. Námietky účastníka konania žiadnym spôsobom nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za porušenie ustanovení zákona č. 102/2014 Z. z. Pre správny i odvolací orgán je dôležitý skutkový stav zistený v čase kontroly, ktorý následne porovnáva so stavom v zmysle zákona, ktorý ale zo strany účastníka konania nebol dodržaný a správny orgán pristúpil k uloženiu pokuty.

Vyššie popísaným konaním účastníka konania došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, čím bol znížený rozsah práv spotrebiteľa, ktoré mu garantuje zákon č. 102/2014 Z. z.

Podľa § 3 ods. 1 písm. g) zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná

platobné podmienky, dodacie podmienky, lehotu, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar alebo poskytnúť službu, informáciu o postupoch uplatňovania a vybavovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov.“

Podľa § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavreť na diaľku alebo zmluvy uzavreť mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy; predávajúci zároveň poskytne spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3“.

Podľa § 3 ods. 1 písm. l) zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavreť na diaľku alebo zmluvy uzavreť mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu“. (s odkazom na [§ 622](#) a [623 Občianskeho zákonníka](#)).

Podľa § 3 ods. 1 písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavreť na diaľku alebo zmluvy uzavreť mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov; predávajúci zároveň uvedie na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu.“

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný zabezpečiť, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu. Ak je pre odoslanie objednávky potrebné stlačenie tlačidla alebo aktivovanie podobnej funkcie na webovom sídle predávajúceho, toto tlačidlo alebo funkcia musia byť označené ľahko čitateľným spôsobom slovným spojením „objednávka s povinnosťou platby“ alebo zodpovedajúcou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť cenu.“

Odvolací správny orgán uvádza, že predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať, a preto kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Odvolací správny orgán zároveň konštatuje, že nemožno prihliadnuť na námietku účastníka konania, že zistené porušenia nemali žiadne reálne následky, nakoľko uvedené správne delikty patria medzi ohrozovacie delikty a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku, ale stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. To znamená, že k porušeniu práv spotrebiteľov jednoznačne došlo už len skutočnosťou, že účastník konania si riadne nesplnil informačné povinnosti voči spotrebiteľom, čo taktiež môže mať za následok, že spotrebiteľ si svoje zákonom garantované práva neuplatnil. Preto skutočnosť, že nebolo preukázané konkrétne poškodenie práv spotrebiteľov, nie je dôvodom pre neuloženie sankcie účastníkovi konania. Odvolací správny orgán v tejto súvislosti tiež uvádza, že je zákonnou povinnosťou predávajúceho konať vždy tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákona č. 102/2014 Z. z. a iných právnych predpisov.

Odvolací správny orgán k argumentom účastníka konania, že rozhodnutie a postup správneho orgánu považuje za nezákonné, uvádza, že sa s nimi nestotožňuje. V danom konaní správny orgán prvého stupňa spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s ustanovením § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom, vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací správny orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne mu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 3 ods. 1 písm. g), h), l), t) a § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z., a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenia zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V predmetnej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

K tvrdeniam účastníka konania odvolací orgán taktiež uvádza, že účastník konania neuviedol, aké práva mu neboli prvostupňovým správnym orgánom zachované a ani neuviedol, v čom vidí prvostupňové konanie za nespravodlivé. Odvolací správny orgán po preskúmaní administratívneho spisu dospel k záveru, že v súlade so Správnym poriadkom účastníkovi konania boli konaním priznané všetky práva účastníka konania, o ktorých bol preukázateľne poučený v „Oznámení o začatí správneho konania“, a ktoré mohol v konaní uplatniť. Odvolací orgán z administratívneho spisu nezistil, že by prvostupňový správny orgán účastníkovi konania priznal menej práv alebo, že by ukrátil účastníka konania o práva, ktoré právny poriadok Slovenskej republiky účastníkovi správneho konania priznáva.

Odvolací správny orgán po preskúmaní administratívneho spisu dospel k záveru, že inšpektori SOI vykonávali svoju činnosť na základe zákonov a v ich medziach tak, že ich činnosťou neboli prekročené kompetencie a oprávnenia SOI a neboli ani porušené práva účastníka konania ako kontrolovaného subjektu. Odvolací správny orgán taktiež nezistil

v konaní na prvom stupni porušenie zásad právneho štátu a účastník konania neuvádza žiadne konkrétne zásady právneho štátu, ktoré prvostupňový správny orgán v konaní porušil.

Odvolací správny orgán má za to, že prvostupňový správny orgán náležite zistil skutkový stav, ktorý je zadokumentovaný v inšpekčnom zázname zo dňa 17.02.2022 a žiadnym spôsobom neukrátil účastníka konania na jeho právach počas konania na prvom stupni. Zistenia uvedené v inšpekčnom zázname správny orgán prvého stupňa zákonne a náležite odôvodnil v prvostupňovom rozhodnutí. Účastník konania nekonkretizuje dôvody porušenia zákona, či porušenia práv, ani iné skutočnosti v konaní na prvom stupni, ktoré by mali za následok nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Po dôkladnom preštudovaní administratívneho spisu, odvolací správny orgán nenašiel skutočnosti, pre ktoré by mohol hodnotiť rozhodnutie prvého stupňa za nezákonné.

Odvolací orgán zastáva názor, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia citoval všetky ustanovenia zákonov, ktoré účastník konania svojím konaním, resp. nekonaním, ku ktorému bol na základe zákona povinný, porušil. Zároveň správny orgán prvého stupňa aj objektívne uviedol všetky skutočnosti a fakty potvrdzujúce túto činnosť, resp. nečinnosť, ktorú v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia v riadne potrebnom rozsahu uviedol. Na základe toho odvolací správny orgán konštatuje, že správny orgán prvého stupňa konal v súlade s princípom spravodlivosti konania.

Odvolací orgán uvádza, že účastník konania za zistené porušenie zákona č. 102/2014 Z. z. nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedené správne delikty patria medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich eventúálnych zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinností nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za tieto porušenia. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutkový stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

K argumentu účastníka konania, že uskutočnil nápravu kontrolou zisteného protiprávneho stavu, nakoľko prijal všetky uložené opatrenia a napravil protiprávny stav, odvolací orgán uvádza, že uvedené vníma pozitívne, avšak táto skutočnosť na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“) „kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.“ Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona č. 102/2014 Z. z. Čo sa týka aplikácie inštitútu „druhej šance“ tak ako ho zakotvoval v čase spáchania nedostatkov platný a účinný zákon o ochrane spotrebiteľa, tento nie je možné v danom konaní uplatniť, nakoľko ako už vyplýva zo zmeny tohto rozhodnutia, jeho predmetom je uloženie sankcie len za ustanovenia zákona č. 102/2014 Z.z. Odhliadnuc od uvedeného vzhľadom na vyšší počet zistených nedostatkov nie je možné v rámci ich súhrnu hovoriť o menej závažnom porušení povinností, čo je predpokladom na uplatnenie tohto inštitútu.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že v časti rozhodnutia, v ktorej správny orgán určuje výšku sankcie, správny orgán postupoval len formálne, že správny orgán postihol rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti pri odôvodňovaní výšky uloženej sankcie, že uložená výška sankcie je vzhľadom na uvedené neprimerane vysoká, že správny orgán prvého stupňa sa v časti odôvodnenia rozhodnutia, týkajúcej sa výšky ukladanej sankcie nezaoberal podstatnou skutočnosťou, a to že sa jedná o jeho prvú sankciu, pričom žiada správny orgán, aby uloženú sankciu zrušil prípadne, aby ju primerane znížil. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe. Odvolací správny orgán tiež poznamenáva, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v odôvodnení výšky uloženej pokuty formálne. Správny orgán prvého stupňa riadne odôvodnil ako zákonnosť, tak aj výšku uloženej sankcie s prihliadnutím na proporcionalitu uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute a k povinnosti uplatnenia absorpčnej zásady pri ukladaní pokút. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší dané právne predpisy, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobných povinností, ako v prípade účastníka konania. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon č. 102/2014 Z. z. a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

Podľa § 15 ods. 2 písm. a) zákona č. 102/2014 Z. z. „orgán dohľadu uloží za správny delikt podľa § 15 ods. 1 písm. a) pokutu od 300 do 16 500 eur.“ (sadzba relevantná pri porušení § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z.z.).

Podľa § 15 ods. 2 písm. b) zákona č. 102/2014 Z. z. „orgán dohľadu uloží za správny delikt podľa § 15 ods. 1 písm. b) pokutu od 200 do 10 000 eur.“ (sadzba relevantná pri porušení § 3 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z.z.).

Odvolací správny orgán uvádza, že v predmetnej veci sa jedná o vec správneho trestania. Právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov, neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Z judikatúry správnych súdov vyplýva, že pri súbehu viacerých správnych deliktov je nedostatok špeciálnej úpravy potrebné

preklenúť použitím analógie, prvotne v právnom predpise, ktorý je svojím obsahom najbližším v súvislosti s riešenou právnou otázkou (per analogiam legis). Pri absencii výslovnej právnej úpravy je potrebné na základe analógie legis použiť tzv. absorpčnú zásadu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.“ V zmysle vyššie uvedeného sa za najprísnejšie postihnuteľný správny delikt bude považovať ten, za ktorý je možné uložiť pokutu s najvyššou sadzbou. Pri rovnakých sadzbách pokút správny orgán uloží sankciu podľa sadzby za ktorýkoľvek z týchto deliktov. Vzhľadom na uvedené bola v danom prípade pokuta, v súlade s absorpčnou zásadou, uložená podľa ustanovenia § 15 ods. 2 písm. a) zákona č. 102/2014 Z.z..

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania a na rozsah a mieru hrozacej alebo spôsobenej ujmy. Pri zohľadnení uvedených kritérií orgán dozoru zohľadnil, že účastník konania ako predávajúci je povinný pri predaji výrobkov postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto povinností je aj vytvorenie takých podmienok predaja výrobkov, ktoré rešpektujú právo na úplné a pravdivé poskytnutie informácií v zmysle zákona č. 102/2014 Z. z. Je nevyhnutné, aby mal spotrebiteľ už v čase rozhodovania sa o kúpe tovaru alebo služby čo najúplnejšie a neskreslené informácie. Poskytnutie zákonom stanovených informácií zákon viaže na ich poskytnutie pred odoslaním objednávky, a teda uzavretím zmluvy na diaľku. Správny orgán vyhodnotil porušenie vyššie uvedených povinností zo strany účastníka konania ako závažné, a to nielen vzhľadom na charakter informácií, ktoré predávajúci opomenul poskytnúť spotrebiteľom, ale aj s ohľadom na záväzný charakter predmetných informácií. V procese rozhodovania sa spotrebiteľa o pristúpení ku kúpe neboli spotrebiteľovi poskytnuté základné informácie, nebolo rešpektované právo spotrebiteľa na úplné, jasné a zrozumiteľné informácie pred uzavretím zmluvy na diaľku. Informácie uvedené v § 3 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. majú byť spotrebiteľovi poskytnuté za každých okolností. Nakoľko v danom prípade ide o predaj na diaľku, spotrebiteľ nemá možnosť (okrem prevzatia tovaru pri voľbe osobného odberu) obhliadnutia a vyskúšania si výrobku ako v prípade kúpy výrobku v klasickej kamennej predajni, kde má väčšiu možnosť výberu, ako aj zváženia samotnej kúpy. Závažnosť protiprávneho konania spočíva v tom, že nebolo rešpektované právo spotrebiteľa na úplné informácie pred uzavretím zmluvy na diaľku (pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku oznámiť spotrebiteľovi informáciu o dodacích podmienkach, lehote, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar spotrebiteľovi a informáciu o postupoch uplatňovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov; oznámiť spotrebiteľovi informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy a poskytnúť spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z. z.; oznámiť spotrebiteľovi poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu (§ 622 a § 623 OZ); oznámiť spotrebiteľovi informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov a zároveň uviesť na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu), pričom následkom neposkytnutia týchto informácií môže byť spotrebiteľovi sťažené uplatnenie reklamácie, práva na odstúpenie od zmluvy, práv

vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, ako aj možnosť riešenia sporu prostredníctvom inštitútu alternatívneho riešenia spotrebiteľských sporov. V danom prípade bol kontrolou zistený široký rozsah nedostatkov týkajúcich sa informačných povinností vo vzťahu k právam spotrebiteľa v súvislosti s predajom na diaľku, (pričom následkom uvedeného spotrebiteľ nemusí uplatniť riadne svoje práva, ktoré mu vyplývajú zo zákona, resp. tieto uplatní nesprávne), a preto odvolací orgán nepovažuje za primerané prípadné uloženie sankcie na minimálnej hranici možnej sadzby. Predávajúci nesie objektívnu zodpovednosť za zistené nedostatky.

Odvolací orgán zároveň uvádza, že nesplnením povinnosti predávajúceho zabezpečiť, aby spotrebiteľ výslovne potvrdil, že bol oboznámený s tým, že na základe odoslania objednávky mu vzniká povinnosť zaplatiť cenu za objednaný tovar alebo službu, dochádza k oslabeniu zákonom predpokladanej ochrany spotrebiteľa, byť zákonom požadovaným spôsobom oboznámený o skutočnosti, že spotrebiteľ bude povinný plniť peňažný záväzok. Účelom ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. je ochrana spotrebiteľa (predovšetkým v prípadoch, ak od neho predávajúci žiada zaplatiť cenu za plnenie) a eliminácia internetových pascí. Spotrebiteľ preto musí mať vždy možnosť, a to skôr než odošle objednávku, pri zmluvách uzatváraných na diaľku prostredníctvom internetu, v plnom rozsahu porozumieť záväzku, ktorý uzatvorením zmluvy vznikne.

V dôsledku vyššie popísaného protiprávneho konania nebol dosiahnutý účel a cieľ zákona č. 102/2014 Z. z., a to poskytnutie ochrany spotrebiteľovi ako znevýhodnenej strane pri uzatváraní zmluvy na diaľku. Účastník konania v danom prípade nezabezpečil minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom č. 102/2014 Z. z.

Vady vytýkané účastníkovi konania v konaní na prvom stupni odvolací orgán nepovažuje za formálne vady, nakoľko účastník konania ako predávajúci je povinný splniť povinnosti uložené zákonom č. 102/2014 Z. z., a tieto povinnosti plniť počas celej doby vykonávania podnikateľskej činnosti tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k vyššie uvedenému nebolo splnené. Jednotlivé ustanovenia zákona č. 102/2014 Z. z. majú kogentný charakter, a teda nie je možné sa od nich odchýliť.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom č. 102/2014 Z.z., podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na jasné a zrozumiteľné informácie, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia prvostupňový správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán zoberal do úvahy aj skutočnosť, že uloženie postihu za ukladanie povinností bez právneho dôvodu už nie je predmetom sankcionovania účastníka konania, a preto odvolací orgán sankciu ukladal v rámci sadzby stanovenej v zmysle zákona č. 102/2014 Z.z., ktorá je pre neho výhodnejšia. S prihliadnutím na uvedené teda odvolací orgán pristúpil aj k zníženiu uloženej sankcie.

Odvolací orgán zastáva názor, že pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Je potrebné uviesť, že pri kontrole SOI bolo zistené zo strany predávajúceho porušenie povinností vzťahujúcich sa k informáciám, ktoré by mali byť v

každom prípade súladné so zákonom. Napriek tomu, že nebolo preukázané spôsobenie žiadnej škody sankcionovaným protiprávnym konaním, charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinností, ako aj následky pre spotrebiteľa nesplnením si vyššie uvedených povinností zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo uvedenej vo výroku tohto rozhodnutia.

Odvolací orgán súčasne uvádza, že v prípade záujmu o dohodu ohľadom splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára, je potrebné obrátiť sa na Odbor vymáhania pohľadávok na Ústrednom inšpektoráte SOI v Bratislave.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

POUČENIE:

Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

ROZHODNUTIE

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **CNA Trade s.r.o., so sídlom 28.října 770/6, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, Česká republika, IČO: 17 440 459, zast.**, na základe kontroly predajného automatu dňa 15.11.2023, ktorého prevádzkovateľom je účastník konania, umiestneného v blízkosti obchodného domu BREL na adrese Centrum v priestoroch označených ako AUTO MINI MARKET v Považskej Bystrici, pričom Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly bol inšpektormi SOI so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj spísaný dňa 20.11.2023; na základe kontroly dňa 12.12.2023 zameranej na plnenie uloženého opatrenia, pričom Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly bol inšpektormi SOI spísaný na Inšpektoráte SOI so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj dňa 13.12.2023, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj, č. P/0171/03/2023 zo dňa 28.06.2024, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **4.500,- EUR, slovom: štyritisícpäťsto eur**, pre porušenie ustanovenia § 6 ods. 5 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pre porušenie ustanovení § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 4, a § 8 ods. 4 a ods. 6 písm. a) a § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pre nesplnenie opatrenia nariadeného podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

rozhodol

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj, č. P/0171/03/2023 zo dňa 28.06.2024 **potvrdzuje**.

Odôvodnenie

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „*SOI*“) so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – CNA Trade s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 4.500,- € pre porušenie zákazu ustanoveného v § 6 ods. 5 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „*zákon*“

o ochrane nefajčiarov“), pre porušenie ustanovení § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 4, a § 8 ods. 4 a ods. 6 písm. a) a § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), pre nespĺnenie opatrenia nariadeného podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“).

Inšpektormi SOI bolo dňa 15.11.2023 pri kontrole predajného automatu, ktorého prevádzkovateľom je účastník konania, umiestneného v blízkosti obchodného domu BREL na adrese Centrum v priestoroch označených ako AUTO MINI MARKET v Považskej Bystrici, Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly bol inšpektormi SOI so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj spísaný dňa 20.11.2023, zistené, že účastník konania porušil zákaz predávať výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak a elektronické cigarety z automatov; zákaz používať nekalé obchodné praktiky vo forme klamlivého opomenutia; porušenie vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku.

Dňa 12.12.2023 bola vykonaná kontrola, zameraná na plnenie uloženého opatrenia, pričom Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly bol inšpektormi SOI spísaný dňa 13.12.2023, pri ktorej bolo zistené, že účastník konania nespĺnil opatrenie nariadené podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 Správneho poriadku „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 108/2024 Z. z.“), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z. „*Dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.*“

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona č. 108/2024 Z. z. „*Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.*“

Na základe uvedeného správny orgán dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.) účinného v čase porušenia povinností.

V zmysle ustanovenia § 47 ods. 6 Správneho poriadku sa týmto opravuje chyba, ktorá vznikla pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Uvedená oprava spočíva v tom, že v prvostupňovom rozhodnutí, na strane 7 tohto rozhodnutia, je nesprávne uvedený dátum zaslania Inšpekčného záznamu: „*Inšpekčný záznam zo dňa 13.12.2023 spolu s prílohou bol dňa 13.13.2023 účastníkovi konania zaslaný prostredníctvom pošty na adresu jeho sídla.*“, ktorý správny orgán správne opravuje na: „*Inšpekčný záznam zo dňa 13.12.2023 spolu s*

prílohou bol dňa 13.12.2023 účastníkovi konania zaslaný prostredníctvom pošty na adresu jeho sídla“. Uvedená oprava nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo dodržať zákaz predávať výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak a elektronické cigarety z automatov; zákaz používať nekalé obchodné praktiky vo forme klamlivého opomenutia; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; splniť opatrenie nariadené podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu; čo účastník konania porušil.

Dňa 15.11.2023, na základe spotrebiteľského podania č. 514/2023, v ktorom spotrebiteľ poukazoval na predaj produktov s obsahom látky HHC-P, pričom tieto produkty sú zavádzajúco označené ako zberateľské predmety, vykonali inšpektori SOI kontrolu predajného automatu, ktorého prevádzkovateľom je účastník konania, umiestneného v blízkosti obchodného domu BREL na adrese Centrum v priestoroch označených ako AUTO MINI MARKET v Považskej Bystrici, pričom Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly spísali dňa 20.11.2023 a z priebehu vykonania kontrolných nákupov boli vyhotovené videozáznamy, ktoré tvoria prílohu predmetného Inšpekčného záznamu.

Do prvého kontrolného nákupu v celkovej hodnote 7,00 € inšpektori SOI zakúpili výrobok ponúkaný pod kódom *BA - CBD PRE-ROLL á 7,00 €*; do druhého kontrolného nákupu v celkovej hodnote 25,00 € inšpektori SOI zakúpili výrobok ponúkaný pod kódom *CF - HHC-P PEN Rollz á 25,00 €*; do tretieho kontrolného nákupu v celkovej hodnote 13,00 € inšpektori SOI zakúpili výrobok ponúkaný pod kódom *AB - 30% HHC-P GORILA GLUE á 13,00 €*. Popis priebehu kontrolných nákupov: v prvom kroku bolo potrebné priložiť platobnú kartu, následne na klávesnici zadať kód výrobku, pod ktorým sa výrobok ponúkal, pričom následne prebehlo zaplatenie priložením platobnej karty a výrobok bol vydaný v spodnej časti automatu. Kontrolné nákupy boli účtované správne avšak na kontrolné nákupy neboli vydané doklady o kúpe výrobkov. Inšpektori SOI ďalej zistili, že na obaloch zakúpených výrobkov *HHC-P PEN Rollz á 25,00 €* a *30% HHC-P GORILA GLUE á 13,00 €* sa nachádzali informácie v znení: „*ZBERATEĽSKÝ PREDMET - PRODUKT NIE JE URČENÝ NA SPAĽOVANIE ALEBO KONZUMÁCIU! ZA AKÉKOLVEK ĎALŠIE NAKLADANIE S PRODUKTOM PO JEHO OTVORENÍ NENESIEME ŽIADNU ZODPOVEDNOSŤ. SKLADUJTE MIMO DOSAHU DETÍ A MLADISTVÝCH.*“ pričom však po odpredaní predmetných výrobkov do kontrolných nákupov bolo zistené, že predmetné ponúkané výrobky sú v skutočnosti elektronickou cigaretou (*HHC-P PEN Rollz*) a výrobkom určeným na fajčenie a neobsahujúcim tabak (*30% HHC-P GORILA GLUE*).

Na základe zistení z vykonanej kontroly, inšpektori SOI nariadili v Inšpekčnom zázname zo dňa 20.11.2023 účastníkovi konania v súlade s § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vykonať opatrenie na odstránenie zisteného nedostatku: *nepredávať elektronické cigarety a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak v automate, pretože v zmysle § 6 ods. 5 zákona č. 377/2004 Z. z. je predaj týchto výrobkov z automatov zakázaný; Termín: ihneď*. Účastník konania bol v Inšpekčnom zázname zo dňa 20.11.2023 takisto poučený, v súlade s § 6 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, o svojej možnosti podať proti opatreniu písomnú námietku do piatich pracovných dní odo dňa doručenia. Inšpekčný záznam zo dňa 20.11.2023 spolu s prílohou, bol dňa 21.11.2023 účastníkovi konania zaslaný prostredníctvom pošty na adresu jeho sídla, ktorý účastník konania prevzal dňa 04.12.2023.

Dňa 12.12.2023 vykonali inšpektori SOI kontrolu, zameranú na plnenie opatrenia uloženého účastníkovi konania, v Inšpekčnom zázname spísanom dňa 20.11.2023. Inšpektori SOI opätovne zistili predmetný predajný automat prevádzkovaný účastníkom konania a za účelom overenia plnenia uloženého opatrenia, vykonali prostredníctvom predmetného predajného automatu kontrolný nákup v celkovej hodnote 15,00 €, do ktorého zakúpili

výrobok ponúkaný pod kódom DF - 30% HHC-P AK-47 á 15,00 €, pričom na obale výrobku sa nachádzala informácia v znení: *ZBERATELSKÝ PREDMET - PRODUKT NIE JE URČENÝ NA SPAĽOVANIE ALEBO KONZUMÁCIU! ZA AKÉKOLVEK ĎALŠIE NAKLADANIE S PRODUKTOM PO JEHO OTVORENÍ NENESIEME ŽIADNU ZODPOVEDNOSŤ. SKLADUJTE MIMO DOSAHU DETÍ A MLADISTVÝCH*“, pričom však po odpredaní predmetného výrobku do kontrolného nákupu bolo zistené, že predmetný výrobok je v skutočnosti výrobkom určeným na fajčenie a neobsahujúcim tabak. Priebeh kontrolného nákupu: v prvom kroku bolo potrebné priložiť platobnú kartu, následne na klávesnici zadať kód výrobku, pod ktorým sa výrobok ponúkal, pričom následne prebehlo zaplatenie priložením platobnej karty a výrobok bol vydaný v spodnej časti automatu. Kontrolný nákup bol účtovaný správne, avšak na kontrolný nákup nebol vydaný doklad o kúpe výrobku v žiadnej forme. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly zo dňa 12.12.2023 spísali inšpektori SOI na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trenčíne pre Trenčiansky kraj dňa 13.12.2023, súčasťou predmetného inšpekčného záznamu je aj fotodokumentácia automatu umiestneného v blízkosti obchodného domu BREL na adrese Centrum v priestoroch označených ako AUTO MINI MARKET v Považskej Bystrici a taktiež fotodokumentácia zakúpeného výrobku z predmetného automatu, prílohu Inšpekčného záznamu tvorí aj videozáznam z priebehu vykonania kontrolného nákupu. Na základe zistení z vykonanej kontroly inšpektori SOI konštatovali, že uložené opatrenie zostáva v platnosti. Inšpekčný záznam zo dňa 13.12.2023 spolu s prílohou, bol dňa 13.12.2023 účastníkovi konania zaslaný prostredníctvom pošty na adresu jeho sídla. Účastník konania si prevzal predmetnú zásielku dňa 21.12.2023.

Vykonanými kontrolami vyššie uvedeného predajného automatu bolo zistené porušenie vyplývajúce z ustanovenia **§ 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov, zákaz predávať výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak a elektronické cigarety z automatov**, keď dňa 15.11.2023 bola inšpektorom SOI odpredaná elektronická cigareta - HHC-P PEN Rollz á 25,00 € a tiež výrobok určený na fajčenie a neobsahujúci tabak - 30% HHC-P GORILA GLUE á 13,00 €; a dňa 12.12.2023 pri kontrole plnenia opatrení bol inšpektorom SOI odpredaný výrobok určený na fajčenie a neobsahujúci tabak - 30% HHC-P AK-47 á 15,00 €.

Vykonanými kontrolami, dňa 15.11.2023 a dňa 12.12.2023, bolo tiež zistené porušenie ustanovenia **§ 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, zákaz používať nekalé obchodné praktiky vo forme klamlivého opomenutia**, v nadväznosti na § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorého vyplýva zákaz nekalej obchodnej praktiky pred vykonaním obchodnej transakcie, v spojení s § 8 ods. 4 a § 8 ods. 6 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého za *klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viac významovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3 (hlavné vlastnosti produktu ako je jeho účel a možnosti použitia, špecifikácia produktu), alebo neoznámi obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal*, keď inšpektori SOI dňa 15.11.2023 zistili, že v ponuke na predaj prostredníctvom vyššie špecifikovaného kontrolovaného predajného automatu prevádzkovaného účastníkom konania sa nachádzal výrobok HHC-P PEN Rollz á 25,00 € a výrobok 30% HHC-P GORILA GLUE á 13,00 € a dňa 12.12.2023 pri kontrole plnenia opatrení tiež výrobok 30% HHC-P AK-47 á 15,00 €, na obaloch ktorých sa nachádzala informácia v znení: *„ZBERATELSKÝ PREDMET - PRODUKT NIE JE URČENÝ NA SPAĽOVANIE ALEBO KONZUMÁCIU! ZA AKÉKOLVEK ĎALŠIE NAKLADANIE S PRODUKTOM PO JEHO OTVORENÍ NENESIEME ŽIADNU ZODPOVEDNOSŤ. SKLADUJTE MIMO DOSAHU DETÍ A MLADISTVÝCH*“, pričom však po odpredaní predmetných výrobkov bolo zistené, že predmetné ponúkané výrobky sú v skutočnosti elektronickou cigaretou (HHC-P PEN Rollz) a výrobkami určenými na fajčenie a

neobsahujúcimi tabak (30% HHC-P GORILA GLUE a 30% HHC-P AK-47) a nie sú zberateľskými predmetmi. Účastníkom konania bola tak viacvýznamovým a nevhodným spôsobom poskytnutá informácia o účele a možnosti použitia týchto výrobkov, ktorých účelom nebolo založiť ich do zbierky zberateľských predmetov a nepoužívať ich, nakoľko uvedené výrobky (elektronická cigareta a výrobky určené na fajčenie a neobsahujúce tabak) neboli ani znehodnotené (znefunkčnené) proti jeho skutočnému a hlavnému účelu použitia – fajčeniu, a boli tak prístupné pre spotrebiteľov, čo bolo dostatočne spôsobilé klamlivým opomenutím uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa a mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Vykonanými kontrolami, dňa 15.11.2023 a dňa 12.12.2023, bolo taktiež zistené porušenie ustanovenia **§ 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa**, teda povinnosti predávajúceho vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, keď na tri kontrolné nákupy, ktoré vykonali inšpektori SOI dňa 15.11.2023 prostredníctvom predajného automatu prevádzkovaného účastníkom konania, ktorý bol predmetom týchto kontrol do prvého kontrolného nákupu bol zakúpený výrobok BA – CBD PRE-ROLL á 7,00 €; do druhého kontrolného nákupu bola zakúpená elektronická cigareta CF-HHC-P PEN Rollz á 25,00 € a do tretieho kontrolného nákupu bol zakúpený výrobok určený na fajčenie a neobsahujúci tabak AB - 30% HHC-P GORILA GLUE á 13,00 €) a taktiež na kontrolný nákup vykonaný inšpektormi SOI dňa 12.12.2023 prostredníctvom predmetného predajného automatu pri kontrole plnenia opatrení (do kontrolného nákupu bol zakúpený výrobok určený na fajčenie a neobsahujúci tabak 30 % HHC-P AK-47 á 15,00 €), neboli vydané doklady o kúpe výrobkov ani náhradné doklady o zaplatení v žiadnej forme.

Dňa 12.12.2023 pri kontrole plnenia opatrení, uložených v Inšpekčnom zázname zo dňa 20.11.2023, inšpektori SOI zistili nesplnenie opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, a to *nepredávať elektronické cigarety a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak v automate, pretože v zmysle § 6 ods. 5 zákona č. 377/2004 Z. z. je predaj týchto výrobkov zakázaný*, keď prostredníctvom predmetného automatu inšpektori SOI na základe kontrolného nákupu zakúpili výrobok určený na fajčenie a neobsahujúci tabak 30% HHC-P AK-47 á 15,00 €, na obale výrobku sa nachádzala informácia v znení: *ZBERATEĽSKÝ PREDMET - PRODUKT NIE JE URČENÝ NA SPAĽOVANIE ALEBO KONZUMÁCIU! ZA AKÉKOLVEK ĎALŠIE NAKLADANIE S PRODUKTOM PO JEHO OTVORENÍ NENESIEME ŽIADNU ZODPOVEDNOSŤ. SKLADUJTE MIMO DOSAHU DETÍ A MLADISTVÝCH*. Na vykonaný kontrolný nákup nebol vydaný doklad o kúpe výrobku v žiadnej forme.

Za zistené nedostatky ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, ako právnická osoba, ktorá nedodržiava zákaz predaja podľa § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov, ako kontrolovaná osoba, ktorá nedodržala uložené opatrenie podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania v podanom odvolaní uvádza, že napadnuté rozhodnutie považuje v celom rozsahu za nezákonné, nesprávne, arbitrárne a nedôvodné, čo argumentuje tým, že podľa jeho názoru nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty ustanovenia § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov, nakoľko predávané výrobky sú zberateľskými predmetmi, a preto nie sú výrobkami určenými na fajčenie, a je na nich okrem iného uvedené: „Zberateľský predmet – produkt nie je určený na spaľovanie alebo konzumáciu“, a ďalšie nakladanie s kúpeným tovarom nemôže ísť na jeho ťarchu. Z uvedeného dôvodu, podľa názoru účastníka konania,

nebola ani použitá nekalá obchodná praktika, nakoľko kupujúci boli jasne informovaní o účele výrobkov, t. j. že ide o zberateľské predmety, nie výrobky určené na fajčenie a to, ako spotrebiteľ ďalej naloží so zakúpeným výrobkom, účastník konania už neovplyvní. Účastník konania uvádza, že správny orgán nesprávne právne posúdil výrobky, ktoré účastník konania predával ako výrobky spĺňajúce definíciu podľa ustanovenia § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov.

Ak by sa správny orgán nestotožnil s predchádzajúcou argumentáciou, potom účastník konania navrhuje primerane znížiť pokutu, vzhľadom na okolnosti prípadu. Podľa názoru účastníka konania správny orgán nedostatočne odôvodnil výšku pokuty, s prihliadnutím na okolnosť, že podľa názoru účastníka konania nejde výrobky podľa ustanovenia § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov ale o zberateľské predmety, ktorých predaj nie je explicitne zakázaný a ďalšie zistené porušenia nadväzujú práve na ustanovenie § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov. Záverom účastník konania cituje z judikatúry súdov a žiada o zrušenie a vrátenie vecí správneho orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona o ochrane nefajčiarov, zákona o ochrane spotrebiteľa ako ani za porušenie zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu.

Odvolací orgán uvádza, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane nefajčiarov, zákonom o ochrane spotrebiteľa a zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov, porušenie povinností vyplývajúcich ustanovení z § 4 ods. 2 písm. c) (v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 6 písm. a)), § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj za porušenie ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu. Zároveň, po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov: „*Zakazuje sa predaj tabakových výrobkov, výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, bezdymových tabakových výrobkov, elektronických cigariet a nikotínových vrecúšok bez obsahu tabaku z automatov.*“

Podľa § 2 ods. 4 písm. j) zákona o ochrane nefajčiarov *sú na účely tohto zákona výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, všetky výrobky neobsahujúce tabak, ktorých spôsob užívania je fajčením.*

Podľa § 2 ods. 3 písm. o) zákona č. 89/2016 Z. z. o výrobe, označovaní a predaji tabakových výrobkov a súvisiacich výrobkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je *bylinný výrobok na fajčenie výrobok, ktorého základom sú rastliny, byliny alebo ovocie, ktorý neobsahuje tabak a ktorý sa môže spotrebúvať počas procesu horenia.*

Podľa § 2 ods. 3 písm. p) zákona č. 89/2016 Z. z. o výrobe, označovaní a predaji tabakových výrobkov a súvisiacich výrobkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je *elektronická cigareta je výrobok, ktorý možno použiť na spotrebúvanie výparov obsahujúcich nikotín prostredníctvom náustku, alebo akákoľvek zložka tohto výrobku vrátane zásobníka, nádržky a zariadenia bez zásobníka alebo nádržky;*

elektronické cigarety môžu byť jednorazové alebo opakovane naplniteľné pomocou plniacej fľaštičky a nádržky alebo opakovane použiteľné pomocou jednorazových zásobníkov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznámí obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa pri výzve na kúpu sa za podstatné informácie, ak už nie sú zrejmé z kontextu, považujú informácie o hlavných vlastnostiach produktu v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a produktu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené: a) obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, b) adresa prevádzkarne, c) dátum predaja, d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby, e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu inšpektor na základe výsledkov kontroly predaja alebo poskytovania produktov môže opatrením nariadiť kontrolovanej osobe vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.

Odvolací správny orgán k odvolaniu účastníka konania v prvom rade uvádza, že po preskúmaní predmetnej veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie plne zodpovedá skutkovému stavu, zaznamenanému v Inšpekčných záznamoch zo dňa 20.11.2023 a zo dňa 13.12.2023, zistenému vykonanými kontrolami predajného automatu prevádzkovaného účastníkom konania, umiestneného v blízkosti obchodného domu BREL na adrese Centrum v priestoroch označených ako AUTO MINI MARKET v Považskej Bystrici. Odvolací orgán vychádzal pri rozhodovaní z dostupných podkladov získaných vykonanou kontrolou. V nadväznosti na to, odvolací orgán uvádza, že kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý ustanovuje pôsobnosť SOI pri kontrole vnútorného trhu. Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti, vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok

kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Inšpektori spísali inšpekčné záznamy z vykonaných kontrol, postupovali pri kontrolách v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie zákazu vyplývajúceho zo zákona o ochrane nefajčiarov, porušenie povinností vyplývajúcich zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj porušenie zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu. Odvolací orgán považuje za nepochybne preukázané, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu vyššie uvedených zákonných ustanovení. Odvolací správny orgán uvádza, že všetky dôkazy posúdil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Inšpekčné záznamy z vykonaných kontrol považuje odvolací orgán za jasné, zrozumiteľné a tieto tvoria objektívny hmotnoprávny podklad pre ďalší postup v konaní, a to najmä pri vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej a zároveň, slúžia ako relevantný právny dôkaz o porušení zákazov a povinností účastníka konania, ktoré mu vyplývajú zo zákona o ochrane nefajčiarov, zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu.

Odvolací správny orgán k námietke účastníka konania, že *podľa jeho názoru nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty ustanovenia § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov, nakoľko predávané výrobky sú zberateľskými predmetmi a preto nie sú výrobkami určenými na fajčenie*, uvádza, že označenie výrobkov určených na fajčenie ako zberateľské predmety nemôže účastníka konania zbaviť sa zodpovednosti za predaj týchto výrobkov. Podľa predmetného ustanovenia § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov platí zákaz predaja výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, bezdymových tabakových výrobkov, elektronických cigariet a nikotínových vrecúšok bez obsahu tabaku z automatov. Tvrdenia účastníka konania, ako aj označovanie týchto výrobkov ako zberateľských predmetov, hodnotí správny orgán ako konanie, ktoré má za cieľ obchádzať príslušnú legislatívu, pričom tiež uvádzame, že účastník konania žiadnym spôsobom nepreukázal zberateľský potenciál týchto výrobkov. Odvolací správny orgán uvádza, že spôsob predaja predmetných výrobkov z automatov bez obsluhy, s možnosťou platby v hotovosti alebo platobnou kartou, je jednoznačne spôsobom predaja, ktorý je v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov zakázaný. Odvolací správny orgán ďalej uvádza, že nie je možné považovať za splnenie predmetného zákazu, uvedením informácií na výrobku a na predajnom automate, že tieto výrobky neslúžia na fajčenie a sú len zberateľskými predmetmi, nakoľko je dôvodné očakávať ich použitie na fajčenie obzvlášť, ak tieto výrobky neboli ani znefunkčnené proti ich skutočnému a hlavnému účelu použitia - fajčeniu a boli tak prístupné pre širokú verejnosť. Odvolací orgán je toho názoru, že v danom prípade je potrebné vychádzať z toho, že obmedzenie predaja stanovené zákonom o ochrane nefajčiarov je viazané na materiálnu stránku výrobku bez ohľadu na jeho formálne označenie.

Rovnako, pripustenie takejto právnej argumentácie, by mohlo de facto ovplyvniť aj predaj ďalších výrobkov, ktorých predaj podlieha zákonným obmedzeniam, napr. alkohol, cigarety alebo zbrane a to tým, že by vyhlásením týchto výrobkov za zberateľské predmety bez náležitého opodstatnenia a zabezpečenia (napríklad len dolepovaním informácie na obal), mohli byť predávané neobmedzene.

Podľa názoru odvolacieho orgánu tak zo strany účastníka konania ide jednoznačne o obchádzanie zákona, pričom v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) *„Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“*, a preto ide o konanie „in fraudem legis“. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia správneho kolégia č. 8 Sžo 30/2007 zo dňa 10.01.2008, ktoré uvádza, že *„...Napokon najvyšší súd poukazuje aj na to, že obchádzanie zákona spočíva i vo vylúčení záväzného pravidla zámerným použitím prostriedkov, ktoré sami*

o sebe nie sú zákonom zakázané a v dôsledku čoho vzniknutý stav z hľadiska pozitívneho práva sa javí ako nenapadnuteľný. Konanie „in fraudem legis“ predstavuje postup, kedy sa niekto správa podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnou normou nepredvídaný a nežiaduci...“.

K námietke účastníka konania, že *nebola použitá nekalá obchodná praktika, nakoľko kupujúci boli jasne informovaní o účele výrobkov, t. j. že ide o zberateľské predmety, nie výrobky určené na fajčenie a to, ako spotrebiteľ ďalej naloží so zakúpeným výrobkom účastník konania už neovplyvní*, odvolací správny orgán uvádza, že vykonanými kontrolami bolo jednoznačne preukázané, že zakúpené výrobky prostredníctvom predajného automatu, sú výrobkami určenými na fajčenie neobsahujúcimi tabak a nie zberateľskými predmetmi, pričom tvrdenie o zberateľských predmetoch nebolo žiadnym spôsobom podložené a objektívne preukázané. Účelom zakúpených výrobkov je fajčenie, a preto odvolací správny orgán označenie výrobkov ako zberateľských predmetov, rovnako ako prvostupňový správny orgán, hodnotí ako klamlivé opomenutie, a teda ako nekalú obchodnú praktiku.

Vo vzťahu k námietkam účastníka konania voči výške uloženej pokuty a spôsobu jej uloženia, keď konštatuje, že *považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odôvodňujúce výšku uloženej pokuty za arbitrárne, nezákonné, nesprávne a nedôvodné a tiež, že považuje výšku uloženej pokuty za neprimerane vysokú, vzhľadom na zistené porušenie povinností a zásady správneho trestania*, odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán prvého stupňa správne postupoval, v súlade s absorpčnou zásadou, pokutu uložil v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur a v súlade s kritériami ustanovenými v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny považuje výšku pokuty za adekvátnu a primeranú, zodpovedajúcu charakteru protiprávneho konania, závažnosti porušenia povinností, spôsobu a následkom porušenia povinností – povinnosti dodržať zákaz ustanovený v § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov a povinností účastníka konania ako predávajúceho vyplývajúcich z § 4 ods. 2 písm. c) (v nadväznosti na § 7 ods. 1 ods. 2, ods. 4 a ods. 6 písm. a) a § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu. Odvolací orgán sa nestotožňuje s horeuvedenými tvrdeniami účastníka konania, ktoré považuje za subjektívne, nakoľko považuje napadnuté prvostupňové rozhodnutie za dostatočne odôvodnené. Správny orgán prvého stupňa riadne odôvodnil ako zákonnosť, tak aj výšku uloženej sankcie s prihliadnutím na proporcionalitu uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute. Odvolací orgán považuje odôvodnenie výšky pokuty v prvostupňovom rozhodnutí za dôkladné, keď správny orgán prvého stupňa uviedol v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné výsledky vykonaných dôkazov, a to vo vzájomných súvislostiach, dostatočným spôsobom sa vysporiadal so všetkými okolnosťami prípadu a tiež s vyjadrením účastníka konania k zisteným nedostatkom a uviedol aj správnu úvahu, ktorou bol vedený pri rozhodovaní o výške pokuty. Odvolací orgán taktiež uvádza, že pri určení výšky správny orgán prvého stupňa prihliadol i na význam sankcie ako takej, ktorým je jej preventívna ako aj represívna funkcia.

Odvolací orgán preskúmaním dospel k záveru, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti

boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne mu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenia § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov a § 4 ods. 2 písm. c), § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenia zákona o ochrane nefajčiarov, zákona o ochrane spotrebiteľa a zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu. V postupe správneho orgánu nevzhladol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že došlo k porušeniu zákazov a povinností ustanovených zákonom o ochrane nefajčiarov, zákonom o ochrane spotrebiteľa a zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Odvolací orgán má za to, že nie je dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania. S námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o ochrane nefajčiarov: „*Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6 638 eur fyzickej osobe-podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.*“

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.*“

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu: „*Inšpektorát uloží kontrolovanej osobe, ktorá nesplní opatrenie podľa § 6, pokutu od 50 eur do 30 000 eur.*“

Odvolací orgán sa stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, keď uvádza že v predmetnej veci ide o vec správneho trestania. Právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov, neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Z judikatúry správnych súdov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 8Sžo/40/2012 zo dňa 22.08.2013, rozsudok Najvyššieho súdu č. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 06.03.2008) vyplýva, že pri súbehu viacerých správnych deliktov je nedostatok špeciálnej úpravy potrebné preklenúť použitím analógie, prvotne v právnom predpise, ktorý je obsahovo najbližším v súvislosti s riešenou právnou otázkou (per analogiam legis). Pre oblasť správneho trestania, ustanovenie upravujúce konkurenciu správnych deliktov obsahuje zákon SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý v ustanovení § 12 ods. 2 upravuje, že za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávaných v jednom konaní sa

uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný. Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté sankciou určenou pre najťažší z nich. Pri rovnakých sadzbách pokút správny orgán uloží sankciu podľa sadzby za ktorýkoľvek z týchto deliktov. Obdobne aj ustanovenie § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov uvádza: „*Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.*“ V zmysle vyššie uvedeného sa za najprísnejšie postihnutelný správny delikt bude považovať ten, za ktorý je možné uložiť pokutu s najvyššou sadzbou. Vzhľadom na uvedené teda bola v danom prípade pokuta, v súlade s absorpčnou zásadou, uložená podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý je v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.*“ Odvolací orgán, rovnako ako správny orgán prvého stupňa, zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zistených nedostatkov a ich prípadný dopad na spotrebiteľa, ako aj zistené porušenie viacerých zákonných povinností, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán pritom dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť.

Odvolací správny orgán vychádzal pri určení výšky pokuty z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie § 6 ods. 5 zákona o ochrane nefajčiarov, porušenie § 4 ods. 2 písm. c), § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a nerešpektovanie § 6 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Odvolací orgán taktiež uvádza, že pri určení výšky pokuty bolo prihliadnuté i na význam sankcie ako takej, ktorou je

jej preventívna ako aj represívna funkcia. Na to aby sankcia splnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba do budúcnosti vyvarovala zákonných porušení a konala v súlade so stanovenými právnymi predpismi a zákonmi. Aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší dané právne predpisy, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobných povinností, ako v prípade účastníka konania.

Pri určení výšky pokuty odvolací správny orgán zohľadnil všetky okolnosti prípadu v súlade s kritériami ukladania pokút stanovenými v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého: „*Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“ a konštatuje, že považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 10 ods. 7 zákona o ochrane nefajčiarov prihliadnuté na závažnosť porušenia povinnosti, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie vzhľadom na to, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu predaja výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, bezdymových tabakových výrobkov, elektronických cigariet a nikotínových vrecúšok bez obsahu tabaku z automatov. Cieľom a predmetom zákona o ochrane nefajčiarov je ochrana ľudí pred vznikom závislosti od návykových látok a užívaním škodlivej zložky nachádzajúcich sa v takýchto výrobkoch. Účelom tejto právnej úpravy je chrániť ľudí (predovšetkým osoby mladšie ako 18 rokov) pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových ako i netabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia. Preto zákon každej osobe, ktorá predáva tabakové výrobky alebo výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak vrátane elektronických cigariet, ukladá povinnosť vo forme zákazu, nepredávať takéto výrobky prostredníctvom automatov a to z dôvodu zamedzenia prístupu najmä osobám mladším ako 18 rokov k takýmto druhom výrobkom, nakoľko zabezpečenie overenia veku u týchto osôb je možné najmä prostredníctvom obsluhujúceho personálu, ktorý si vyžiada doklad totožnosti pre overenie veku kupujúceho.

Nerešpektovanie zákazu predaja výrobkov určených na fajčenie a neobsahujúcich tabak z automatov, ktoré bolo jednotlivými kontrolami jednoznačne preukázané, považuje odvolací orgán za obzvlášť závažné porušenie povinností, ktoré zákon v súvislosti s predajom takéhoto druhu výrobkov predávajúcemu ukladá. Pri určení výšky pokuty bolo prihliadnuté najmä na hroziace škodlivé následky na zdravie spočívajúce vo vzniku závislosti od návykových látok a následne negatívne účinky aktívneho fajčenia, a to osobitne u osôb mladších ako 18 rokov. Závažnosť protiprávneho konania v danom prípade zvyšuje okolnosť, že výrobky určené na fajčenie neobsahujúce tabak svojím zložením, napr. THC (technické konope) mohli spadať aj do kategórie omamných a psychotropných látok, ktorých následky na zdravie a vznik závislosti na ich užívaní sa javia o to silnejšie a závažnejšie. Správny orgán zároveň prihliadol k tomu, že sledovaný účel zákona zameraný na ochranu ľudí pred vznikom závislosti od aktívneho fajčenia, na ochranu pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania takýchto výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia, vzhľadom na zistený nedostatok v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že dané výrobky obsahujúce HHC a HHC-P sú od začiatku novembra 2024 zaradené do zoznamu omamných a psychotropných látok, a teda z hľadiska voľného predaja zakázané (zákon č.

246/2024 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov).

Hlavná látka vyššie uvedených netabakových výrobkov určených na fajčenie je vo väčšine HHC, resp. jeho deriváty, pričom stačí zmeniť jednu molekulu a už sa nejedná o látku HHC, ale o HHC-P. Vynaliezaví výrobcovia syntetických psychoaktívnych látok a dizajnerských drog to veľmi dobre vedia, a preto častokrát menia a vytvárajú nové zlúčeniny danej psychoaktívnej látky, aby legálne mohli obísť aktuálne platný zákon. Preto bolo nutné zaradiť na zoznam zakázaných látok nielen HHC, ale aj jeho ostatné rozšírené varianty. A pravdepodobne ju bude treba pravidelne dopĺňať o najnovšie varianty. Od začiatku novembra 2024 sa medzi zakázané látky sa zaraďujú aj HHC-H, HHC-O, HHC-P a HHCP. Ako vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 246/2024 Z.z., informácie z prebiehajúcich výskumov týkajúcich sa účinkov HHC a príbuzných látok naznačujú potenciál vytvárania návyku ako aj psychickú a fyzickú závislosť charakterizovanú zmenami správania a závažnými zdravotnými a psychosociálnymi dôsledkami.

Len na doplnenie odvolací orgán uvádza, že na ohrozenie mládeže v súvislosti s HHC a následky požívania takýchto látok upozorňovali aj lekári prichádzajúci do styku práve s detskými pacientmi po ich zakúpení z rôznych automatov (napr. <https://www.ta3.com/clanok/947531/deti-v-presove-po-poziti-drogy-hhc-skoncili-na-psihiatrii-latka-bola-volne-dostupna-v-automatoch>).

Zákaz predaja, distribúcie a prechovávaní výrobkov s obsahom hexahydrokanabinolu (HHC), hexahydrokanabiforolu (HHC-P) a iných špecifikovaných kanabinooidov bol v právnom poriadku Slovenskej republiky zavedený prostredníctvom novely zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch účinnnej od 01.11.2024. Týmto legislatívnym aktom došlo k explicitnému zaradeniu menovaných látok do zoznamu kontrolovaných omamných a psychotropných látok, čím sa ich právny status vyrovnal so statusom doposiaľ regulovaných substancií, akou je napríklad delta-9-tetrahydrokanabinol (THC).

Dôvodová správa a odborné stanoviská, ktoré predchádzali tejto legislatívnej zmene, identifikovali viacero závažných skutočností, ktoré si vyžiadali prijatie takejto reštriktívnej úpravy. Primárnym a zastrešujúcim dôvodom je ochrana verejného zdravia, ktorá bola ohrozená v dôsledku nekontrolovanej distribúcie a dostupnosti týchto psychoaktívnych látok. Predmetná právna úprava bola nevyhnutnou reakciou na legislatívne vákuum, ktoré umožňovalo voľný predaj produktov s farmakologickými účinkami analogickými účinkom THC, avšak bez akejkoľvek štátnej regulácie, kontroly kvality alebo vekového obmedzenia.

Kľúčovým faktorom bola preukázaná psychoaktivita týchto derivátov, ktoré vyvolávajú zmenené stavy vedomia a vnímania. Absencia relevantných klinických štúdií a empirických dát o ich akútnych a najmä dlhodobých účinkoch na ľudský organizmus predstavovala neakceptovateľné riziko.

Ďalším závažným aspektom bola cieľená forma distribúcie a marketingu týchto výrobkov, ktorá evidentne smerovala na zraniteľnú skupinu obyvateľstva, predovšetkým na maloletých a mladistvých. Voľná dostupnosť v predajných automatoch, v maloobchodných prevádzkach bez kontroly veku a atraktívne formy produktov (napr. ochutené náplne do vaporizérov) flagrantne obchádzali účel zákona na ochranu mládeže. Používanie označenia výrobkov ako „zberateľských predmetov“ bolo vyhodnotené ako zjavná snaha o obchádzanie platnej legislatívy a zbavenie sa zodpovednosti zo strany distribútorov.

Nemožno opomenúť ani absenciu akéhokoľvek štátneho dohľadu nad kvalitou, čistotou a zložením predávaných produktov. Spotrebiteľ nemal žiadnu záruku o skutočnej koncentrácii

účinnnej látky ani o možnej prítomnosti nebezpečných reziduálnych látok z výrobného procesu, vrátane ťažkých kovov či chemických rozpúšťadiel.

V neposlednom rade, prijatím tejto novely Slovenská republika harmonizovala svoju právnu úpravu s postupom viacerých členských štátov Európskej únie, ktoré pristúpili k obdobným opatreniam v reakcii na šírenie týchto nových psychoaktívnych látok.

Subsumovaním uvedených látok pod režim zákona č. 139/1998 Z. z. sa tak akákoľvek neoprávnená manipulácia s nimi, vrátane ich výroby, dovozu, vývozu, predaja alebo držby pre vlastnú potrebu, kvalifikuje ako protiprávne konanie, ktoré napĺňa materiálnu stránku skutkovej podstaty trestných činov proti verejnému zdraviu podľa príslušných ustanovení Trestného zákona.

Pri určovaní výšky pokuty tak bolo tiež prihliadnuté na rozsah zisteného protiprávneho konania, keďže protiprávny stav bol zistený opakovane na jednom mieste (predajný automat umiestnený v blízkosti obchodného domu BREL na adrese Centrum v priestoroch označených ako AUTO MINI MARKET v Považskej Bystrici).

Z hľadiska závažnosti protiprávneho konania odvolací orgán tiež poukazuje na vyššie uvedené konštatovanie, že nedodržaním opatrenia došlo k nerešpektovaniu podstaty SOI, ako kontrolného orgánu, nakoľko účastník konania nenapravil nezákonný stav zistený v rámci predošlých kontrol, t. j. kontroly zo dňa 12.09.2023, dňa 14.09.2023 a zo dňa 22.09.2023.

Z hľadiska časového úseku trvania protiprávneho stavu odvolací orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že protiprávny stav spočívajúci v nerešpektovaní zákazu predaja výrobkov určených na fajčenie a neobsahujúcich tabak pretrvával minimálne v čase trvania jednotlivých kontrol vykonaných v čase od 15.11.2023 do 12.12.2023. V neposlednom rade odvolací orgán vzal do úvahy tiež fakt, že predmetný predajný automat bol umiestnený v blízkosti obchodného domu BREL, s predpokladom zvýšeného pohybu ľudí vrátane mládeže, do dispozície ktorej sa takýmto spôsobom, aj napriek zákonom stanoveným zákazom a obmedzeniam, môžu dostať aj výrobky s negatívnym účinkom na jej zdravie.

Odvolací orgán ďalej vzal pri určovaní výšky pokuty do úvahy potenciálny rozsah škodlivých následkov zisteného protiprávneho konania, spočívajúci v možnom zvýšenom riziku poškodenia zdravia. Ďalej bolo zohľadnené, že účastník konania zanedbal svoje povinnosti, ktorých dôsledkom mohlo byť poškodenie zdravia spotrebiteľov.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania nesplnil uložené opatrenia, ktoré mu boli uložené inšpektormi SOI pri kontrole dňa 12.09.2023, dňa 14.09.2023 a zo dňa 22.09.2023 s termínom odstránenia protiprávneho stavu ihneď a trvale, keďže pri kontrole plnenia uložených opatrení, napriek uloženému termínu na splnenie týchto opatrení, bolo zistené, že tieto uložené opatrenia účastník konania nesplnil a protiprávny stav pretrvával.

Pri určení výšky pokuty bolo podľa § 9 ods. 6 zákona č. 128/2002 Z.z. prihliadnuté najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Odvolací orgán prihliadol aj na možné následky uvedeného protiprávneho konania, ktoré spočívajú v nerešpektovaní zákonom stanovených nástrojov orgánu dozoru, ktoré majú slúžiť na účinnú kontrolu vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Pri určení pokuty bola zohľadnená aj skutočnosť, že neodstránením nedostatkov naďalej pretrvával nezákonný stav tým, že účastník konania v stanovenom termíne ihneď a trvale nezabezpečil dodržiavanie zákona č. 377/2004 Z. z. Odvolací orgán tiež zohľadnil, že účastník konania ako predávajúci je povinný pri predaji výrobkov postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a tiež, že spotrebiteľovo právo na informácie, ako aj právo na ochranu jeho zdravia a ekonomických záujmov naplnené nebolo.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti,

spôsob a následky porušenia povinnosti vzhľadom na to, že účastník konania používal nekalé obchodné praktiky, ktorých používanie je všeobecne považované za závažný zásah do práv spotrebiteľa chránených zákonom, keďže jeho možným následkom je priame poškodenie ekonomických záujmov spotrebiteľa pri uskutočnení obchodnej transakcie ovplyvnenej poskytnutím informácií, a to predovšetkým vo vzťahu k výrobku ako je jeho účel a možnosti použitia nevhodným a viacvýznamovým spôsobom. Hlavné vlastnosti tovaru ako je dozaista deklarovaný účel a možnosti využitia výrobkov akými sú výrobky určené na fajčenie, neobsahujúce tabak vrátane elektronických cigariet, je z pohľadu ekonomickej výhodnosti potenciálnej kúpy nepochybne relevantné kritérium, ktoré spotrebiteľ zohľadňuje pri svojom rozhodovaní. Konanie spočívajúce v poskytnutí nesprávnej, nepravdivej informácie o účele použitia výrobku, kedy predmetné informácie sú podané viacvýznamovým a nevhodným spôsobom, pričom tieto sú je jediným zdrojom predzmluvných informácií pred uzatvorením kúpnej zmluvy, je tak spôsobilé negatívne ovplyvniť ekonomické správanie sa spotrebiteľa, keďže môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak (v prípade poskytnutia správnych a pravdivých informácií) neurobil.

Pri určovaní výšky postihu vzal odvolací orgán, rovnako ako prvostupňový orgán do úvahy to, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy, zvýšenú ochranu nebol z dôvodov porušenia povinností splnený. Spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie koná v súlade s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Vzhľadom na spôsob predaja výrobkov u účastníka konania, ktorý je vo forme samoobslužného predaja, musí predávajúci o to s väčšou mierou a odbornou starostlivosťou dbať na to, aby všetky predzmluvné informácie, ktoré poskytuje spotrebiteľom pri zvažovaní kúpy ním prezentovaných výrobkoch, boli relevantné a nevzbudzujúce pochybnosti o ich hodnovernosti, nakoľko samotný predávajúci sa následne dostáva do situácie, kedy spotrebiteľ v dôsledku využitia klamlivého opomenutia zo strany predávajúceho zväži následnú ďalšiu kúpu, čo môže mať dopad nielen na renomé predávajúceho, keď v dôsledku využívania dnešného pokroku v oblasti informačných technológií a zdieľania informácií, je recenzovanie podnikateľských subjektov úplným normálom, ale môže to mať aj negatívny dopad na samotnú ekonomickú silu predávajúceho v dôsledku zníženia návštevnosti a tržieb z predaja a je preto v záujme predávajúceho poskytovať správne a korektné informácie spotrebiteľom pred zvažovaním kúpy výrobkov, čo v tomto prípade účastník konania nedodrжал. Navyše takého výrobky určené na fajčenie, neobsahujúce tabak, sa môžu dostať do rúk mladistvým spotrebiteľom (o čom svedčia aj vyššie odvolacím orgánom spomenuté vyhlásenia lekárov), ktorí sú hraví so záujmom o objavovanie, pričom títo môžu predmetné výrobky vyskúšať, nakoľko je známou skutočnosťou, že mladiství spotrebiteľia často opomínajú informácie na výrobkoch a ich upozornenia, avšak predávajúci sa nemôže zbaviť zodpovednosti za následné využitie výrobku na jeho pôvodný účel. V uvedenom prípade sa jedná o obchádzanie zákazu predaja výrobkov určených na fajčenie, neobsahujúcich tabak, z automatov, pričom cieľom takéhoto zákazu je minimalizovanie dostupnosti takýchto zdraviu škodlivých výrobkov pre mladistvých konzumentov, pretože opačným spôsobom by došlo k deregulovaniu trhu a popretiu zmyslu uvedeného zákazu podľa zákona o ochrane nefajčiarov, a to aj z dôvodu, že predmetné výrobky boli plne funkčné a spôsobilé na plné využitie ich skutočného účelu. Účelom zberateľských predmetov je napr. ich jedinečnosť a vzácnosť daná jedným originálom či historickým pozadím (cenou, pôvodom) alebo šancou do budúcnosti na zvýšenie hodnoty tohto predmetu pre jeho exkluzivitu, či získanie celej série či kolekcie, pričom výrobky ako vaporizačné perá, či sušiny nie sú výrobkami, ktorých povaha by bola určená práve na takéto účely využitia. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka platí, že úkon, ktorým sa obchádza zákon alebo ktorý odporuje dobrým mravom je ex lege neplatným (takéto označenie neobstojí), a preto takéto označenie a následný poukaz na takéto označenie

výrobkov a možnú exkulpáciu zo zodpovednosti v danom prípade je neprijateľným a to i s poukazom na danú skutočnosť, že označenie výrobku jeho účelom použitia je na pleciach výrobcu, no predávajúci tým, že takéto výrobky sprístupňuje na trhu (ponuka na predaj), sa vystavuje objektívnej zodpovednosti za následne zistené porušenie právnych predpisov týkajúce sa predaja výrobkov, u ktorých zákon takýto automatizovaný predaj zakazuje. Obchádzanie zákona predstavuje osobitnú situáciu, v ktorej právny úkon formálne zodpovedá norme, avšak v konečnom dôsledku vznikajú (menia sa alebo zanikajú) práva a povinnosti, ktoré sú v rozpore s účelom a zmyslom zákona. Viacvýznamové a nevhodné označenie účelu použitia výrobku, ktorým sa obchádza cieľ zákonného ustanovenia zakazujúceho predaj výrobkov určených na fajčenie neobsahujúcich tabak predstavuje jedno zo závažných porušení zákona. Použitím nekalej obchodnej praktiky, ktorá je zakázaná, boli porušené práva spotrebiteľa priznané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa. Porušenie zákazu nekalých obchodných praktík, v dôsledku ktorého môže spotrebiteľ urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, hodnotí správny orgán ako závažné vzhľadom na možnosť privedenia ujmy spotrebiteľovi. Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a klamlivým opomenutím došlo k zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Správny orgán má za to, že využívanie nekalých obchodných praktík v praxi nie je možné bagatelizovať a prihliadol aj na skutočnosť, že používanie nekalej obchodnej praktiky pri konaní so spotrebiteľom, je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom.

Pri určení výšky pokuty bol zohľadnený aj význam a dôležitosť vydávania dokladu o kúpe výrobku, keďže tento doklad má nesporný význam pri kontrole obsahu a hodnoty nákupu a pri uplatnení práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady konkrétneho výrobku, pričom jeho absencia môže sťažiť, ba dokonca aj zmať spotrebiteľovi prípadné budúce uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady výrobkov. Doklad o kúpe výrobku totiž predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazov, osvedčuje existenciu kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a spotrebiteľom a nesporne patrí medzi dôkazy s vysokou výpovednou hodnotou o predávajúcom, o mieste a čase kúpy a o obsahu záväzkového vzťahu. Doklad o kúpe je relevantným dokladom, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatňovaní práv od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz. Následkom porušenia tejto povinnosti došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojho zdravia, právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik. Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Účastník konania je povinný pri výkone svojej podnikateľskej činnosti rešpektovať všetky právne predpisy, ktoré sa vzťahujú na jeho činnosť; medzi tieto patrí aj zákon o ochrane nefajčiarov, zákon o ochrane spotrebiteľa či zákon č. 128/2002 Z.z. V šetrenom prípade bolo preukázateľne zistené, že účastník konania príslušné právne predpisy nerešpektoval. Charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinností, ako aj následky pre spotrebiteľa, vzniknuté nesplnením si vyššie uvedených povinností zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške stanovenej napadnutým rozhodnutím. Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav vecí, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 01710323.

POUČENIE: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

ROZHODNUTIE

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, sídlo: Plynárenská č. 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154, právne zastúpený:**, kontrola vykonaná na diaľku v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, začatá dňa 28.11.2023 zaslaním Výzvy na doručenie dokladov a ukončená dňa 19.03.2024 spísaním a zaslaním inšpekčného záznamu účastníkovi konania, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0287/08/23 zo dňa 20.08.2024, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti uložená peňažná pokuta vo výške **1 500,- EUR, slovom: jedentisícpäťsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. a) a § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

rozhodol

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0287/08/23 zo dňa 20.08.2024 **potvrďuje**.

Odôvodnenie

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce – peňažnú pokutu vo výške 1 500,- €, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. a) a § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej na diaľku v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, začatej dňa 28.11.2023 zaslaním Výzvy na doručenie dokladov a ukončenej dňa 19.03.2024 spísaním a zaslaním inšpekčného

záznamu účastníkovi konania zistené, že účastník konania porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolaací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust.: „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola vykonaná kontrola na diaľku v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice začatá dňa 28.11.2023 zaslaním Výzvy na doručenie dokladov potrebných pre vykonanie kontroly a ukončená dňa 19.03.2024 spísaním a zaslaním inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly. Predmetná kontrola bola zameraná na prešetrovanie opodstatnenosti podnetov evidovaných Inšpektorátom SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj pod č. 324/2023, č. 353/2023, č. 464/2023, č. 472/2023, č. 629/2023 a na došetrenie podnetov evidovaných Inšpektorátom SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj pod č. 990/2021 a č. 994/2021. Výkon kontroly zameranej na prešetrovanie podnetu evidovaného Inšpektorátom SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj pod č. 815/2023 bol začatý dňa 21.01.2024 zaslaním Výzvy na doručenie dokladov potrebných pre výkon kontroly. Výkon predmetnej kontroly bol zameraný aj na prešetrovanie podnetu doručeného na Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj dňa 05.03.2024 a evidovaného pod č. 182/2024 (obsahovo nadväzujúci na podnet evidovaný pod č. 464/2023). O výsledku kontroly bol v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice vypracovaný inšpekčný záznam zo dňa 19.03.2024, ktorý bol v ten istý deň zaslaný a doručený prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk účastníkovi konania, kedy došlo k ukončeniu predmetnej kontroly. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, v nadväznosti na ustanovenie § 8b ods. 1 písm. a) a § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého je správca pri správe domu povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy, a v zmysle ktorého pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, pričom správca je povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, ak nejde o zabezpečenie odborných prehliadok a skúšok technického zariadenia, ktoré je správca povinný vykonávať pri správe domu, keď vykonanou kontrolou bolo v súvislosti s prešetrovaním podnetov č. 464/2023 a č. 182/2024 zistené, že účastník konania – správca bytového domu Okružná 56, 58, 60, 62, Michalovce za rok 2021 a 2022 vo vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu účtoval poplatok za rozúčtovanie, t. j. poplatok za službu od dodávateľa ista Slovakia, s.r.o. v zmysle cenníka dodávateľa, pričom však nepreukázal, že výber dodávateľa – spoločnosti ista Slovakia, s.r.o. bol odsúhlasený vlastníkami bytov pre vyúčtovanie za rok 2021 a 2022, a teda výber dodávateľa nebol schválený vlastníkami, a keď došetrením podnetov č. 990/2021 a č. 994/2021 bolo zistené, že výber dodávateľa na vykonávanie rozúčtovania nákladov na ÚK, TÚV, SV – ista Slovakia, s.r.o., pre potreby vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2022, nebol schválený ani vlastníkami ďalších účastníkom konania spravovaných bytových

domov – C10 Východ, ul. Jilemnického 64 v Michalovciach a C2 Východ, ul. Hollého 103, Michalovce.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania v podanom odvolaní v bode 1. uvádza, že odvolaním napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav a zároveň došlo k procesnému pochybeniu správneho orgánu pri vydávaní rozhodnutia. V bode 2. účastník konania podotýka, že v celom rozsahu zotrúva na skutočnostiach uvedených v písomnom podaní zo dňa 02.07.2024. V bode 3. účastník konania uviedol, že si nie je vedomý porušenia žiadneho ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, resp. zákona č. 182/1993 Z. z. Účastník konania ďalej poukazuje na nesprávne skutkové zistenia správneho orgánu a nesprávne právne posúdenie. K tomu v bode 4. uvádza, že v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. je správca povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome o výbere dodávateľa. V súlade s touto povinnosťou sa na základe rozhodnutia vlastníkov prijala Zmluva o výkone správy, kde vlastníci nadpolovičnou väčšinou hlasov vyjadrili súhlas s jej nižšie uvedeným obsahom, zahŕňajúcim oprávnenie správcu zabezpečiť dodávateľa danej služby aj bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, t. j. podľa bodu 3.2, písm. d) Zmluvy o výkone správy: „*V rámci poplatku za správu správca zabezpečí vedenie finančno-ekonomickej agendy v rozsahu: - za cenu ich dodávky zabezpečí vyúčtovanie nákladov na služby a plnenia poskytované spolu s užívaním bytu/NP a príspevku do FPUaO) (ďalej len „vyúčtovanie nákladov“).*“ Podľa bodu 4.2, písm. n) Zmluvy o výkone správy: „*Pri správe domu je správca povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa. Vlastníci bytov a nebytových priestorov súhlasia, aby práce a činnosti, ktorých povinnosť vykonať ukladá zákon, rozhodnutie orgánov štátnej a verejnej správy, resp. iný všeobecne záväzný predpis (napr. požiarňa ochrana, BOZP, revízie a údržba vyhradených technických zariadení, výmena meradiel SV, TÚV a PRT, vyregulovanie systémov ÚK a TÚV, vypracovanie vyúčtovania nákladov, poistenie bytového domu), správca zabezpečil aj bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.*“ Podľa bodu 8.7, písm. f) Zmluvy o výkone správy: „*Spôsob vyúčtovania nákladov správcem: - podľa cenníka dodávateľa poplatok za vyúčtovanie nákladov.*“ Cenník správcu: - spracovanie rozpočítavania nákladov na vykurovanie a dodávku vody pre byt/NP dodávateľským spôsobom – podľa cenníka dodávateľa. 5. Podobné stanovisko týkajúce sa možnosti osobitnej úpravy pri výkone správy po predchádzajúcej dohode vlastníkov bytového domu a správcu pripúšťa aj rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Asan/18/2020. 6. Uvedené, t. j. vlastníckmi v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. schválené znenie Zmluvy o výkone správy, obsahom ktorej je vyššie uvedené schválenie postupu a oprávnení správcu vo vybraných otázkach pri výbere dodávateľa, treba jednoznačne považovať za platný prejav vôle zmluvných strán a za jednoznačnú a zrozumiteľnú dohodu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a správcu bytového domu o výbere dodávateľa. 7. Vyššie uvedenú námietku účastníka konania opakovane uvádzanú v jeho písomných podaniach v tomto správnom konaní však v rámci napadnutého rozhodnutia správny orgán považuje za neopodstatnenú, pričom v tejto súvislosti uvádza nasledovné: „*Samotná skutočnosť, že správca do zmluvy o výkone správy zakotvil možnosť účtovania tzv. poplatku za rozúčtovanie za služby zabezpečované dodávateľským spôsobom podľa cenníka dodávateľa, na čo sa právny zástupca účastníka konania odvoláva vo svojom vyjadrení, sama osebe neznamena, že účastník konania konal v súlade so zákonom a jeho počínanie nemožno vyhodnotiť ako protiprávne. Prioritne k tomuto záveru možno dospieť s poukazom*

na skutočnosť, že služba (rozúčtovanie nákladov za teplo, teplú úžitkovú vodu, studenú vodu) bola zabezpečená dodávateľským spôsobom, pričom nie je spornou skutočnosť, že v danom prípade absentoval nevyhnutný zákonný predpoklad takéhoto spôsobu poskytovania služby v rámci bytového domu, a to výber dodávateľa a predovšetkým jeho schválenie vlastními bytov a nebytových priestorov v bytovom dome v zmysle podmienok zákona č. 182/1993 Z. z. “. Účastník konania s vyššie uvedeným právnym posúdením správneho orgánu za žiadnych okolností nesúhlasí. K tomu účastník konania poznamenáva, že v Zmluve o výkone správy totiž nedošlo iba k „zakotveniu možnosti účtovania tzv. poplatku za rozúčtovanie za služby zabezpečované dodávateľským spôsobom podľa cenníka dodávateľa“ tak, ako to nesprávne uvádza správny orgán, ale v Zmluve o výkone správy je výslovne uvedené, že vlastníci bytov a nebytových priestorov súhlasia, aby práce a činnosti, ktorých povinnosť vykonať ukladá zákon, rozhodnutie orgánov štátnej a verejnej správy, resp. iný všeobecne záväzný predpis, pričom okrem iného je ako príklad výslovne uvedené i vypracovanie vyúčtovania nákladov, správca zabezpečil aj bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, čo znamená, že pokiaľ správca zabezpečil dodávateľa danej služby – v tomto prípade spoločnosť ista Slovakia, s.r.o. na základe Zmluvy o dielo č. 2014/2037/63 zo dňa 26.09.2014, urobil tak v celom rozsahu v súlade so zákonom a s rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyjadreným v uzavretej Zmluve o výkone správy. 8. Ďalej v tejto súvislosti správny orgán uviedol nasledovné, účastník konania cituje: „Zároveň však nemožno opomenúť skutočnosť, že povinnosť rozpočítavať náklady za dodané teplo je rovnako ako povinnosť vykonať vyúčtovanie za služby spojené s bývaním povinnosťou správcu. Preto má správny orgán za to, že náklady spojené s uvedenými úkonmi nemôže prenášať na vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a to ani na základe úpravy vzájomných vzťahov v Zmluve o výkone správy, keďže takéto zmluvné dojednania by sa v neprospech spotrebiteľov (vlastníkov bytov a nebytových priestorov) odchyľovali od zákona a uvádzali by spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome do nevýhodnej situácie, navyše s nepriaznivým ekonomickým efektom.“ Aj vyššie uvedené považuje účastník konania za absolútne nesprávne právne posúdenie veci správnym orgánom, pričom má zároveň za to, že správny orgán v žiadnom prípade nie je oprávnený posudzovať otázku platnosti uzavretej Zmluvy o výkone správy, resp. jej súlad so zákonom tak, ako to naznačuje v napadnutom rozhodnutí, kde odôvodňuje uloženie pokuty svojím právnym názorom, že daná otázka (výber dodávateľa služby rozúčtovania nákladov) nemôže byť predmetom úpravy vzájomných vzťahov v Zmluve o výkone správy, nakoľko takéto dojednanie je v neprospech spotrebiteľov, v dôsledku čoho je v rozpore so zákonom. Samotnú Zmluvu o výkone správy je totiž potrebné považovať za súkromnoprávny vzťah, ide o zmluvu uzavretú medzi právnickou osobou a spotrebiteľmi, t. j. vlastními bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Účastník konania je toho názoru, že v danom prípade ide o hrubý kompetenčný zásah zo strany štátneho orgánu do súkromnoprávných vzťahov, nakoľko uvedenú otázku rozporu zmluvy s právnymi predpismi upravujúcimi ochranu spotrebiteľa najmä v súlade s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka majú ústavnú právomoc riešiť výlučne všeobecné súdy Slovenskej republiky (konanie podľa § 301 Civilného sporového poriadku: „Konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu.“). Účastník konania nad rámec uvádza, že podľa jeho názoru dané ustanovenia Zmluvy o výkone správy nemožno v žiadnom prípade kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko nespĺňajú ani jeden z pojmových znakov neprijateľnej zmluvnej podmienky vymedzených daným zákonným ustanovením, a to tak z pohľadu typovo ustanovených neprijateľných zmluvných podmienok

vymedzených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ako ani v rámci ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako generálnej klauzuly inštitútu neprijateľných zmluvných podmienok, nakoľko jednotlivé ustanovenia Zmluvy o výkone správy boli vzájomne prejednané a následne odsúhlasené v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. s tým, že konkrétne sporné ustanovenia Zmluvy o výkone správy boli navrhnuté samotnými vlastníckmi a boli viac menej podmienkou uzavretia zmluvy. Účastník konania má za to, že neobstojí názor správneho orgánu z predchádzajúcich vykonávaných kontrol, keď tvrdí, že takýmto spôsobom sa vlastníci vopred vzdávajú svojich práv a ide o neplatný postup podľa § 54 Občianskeho zákonníka, nakoľko vlastníci tak, ako na schôdzi bytového domu prijali predmetné rozhodnutie, uvedené rozhodnutie môžu kedykoľvek zmeniť alebo zrušiť v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 182/1993 Z. z. Okrem toho, že samotnú Zmluvu o výkone správy správca v súčinnosti s dotknutými spotrebiteľmi spoločne pripravoval a následne odsúhlasoval skoro 2 roky, podľa zistení účastníka konania spotrebiteľa nemajú záujem meniť predmetnú zmluvu a na jej znení trvajú a vychádzajú zo spôsobu uzatvárania zmlúv upravených v Občianskom zákonníku a v zákone č. 182/1993 Z. z. správca nemá ani zákonnú právomoc uvedené ustanovenie jednostranne meniť. 9. Účastníkovi konania teda nie je zrejmé, z akého dôvodu v rámci napadnutého rozhodnutia správny orgán konštatoval, že výber dodávateľa, spoločnosti ista Slovakia, s.r.o., nebol pre vyúčtovanie za roky 2021 a 2022 schválený vlastníckmi, keď z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že v rozhodnom období nedošlo zo strany účastníka konania ako správcu bytového domu k porušeniu žiadneho ustanovenia zákona ani uzavretej Zmluvy o výkone správy, práve naopak, postup účastníka konania bol v celom rozsahu v súlade s rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyjadreným v uzavretej Zmluve o výkone správy. V ďalšej časti odvolania účastník konania namieta uplynutie prekluzívnej lehoty, kde v bode 10. uvádza, že okrem vyššie uvedených skutočností trvá na tom, že právo správneho orgánu na začatie konania vo veci uloženia pokuty je v danom prípade prekludované. Zároveň má za to, že je zákonnou povinnosťou správneho orgánu na plynutie prekluzívnej lehoty prihliadať ex offo. Účastník konania taktiež opakovane poukazuje na prekludované uplynutie lehoty, v súvislosti s čím dáva do pozornosti skutočnosť, že výber dodávateľa, bez schválenia priamo na schôdzi vlastníkov, a podpis zmluvy na službu rozúčtovania pre predmetný bytový dom v správe účastníka konania, sa uskutočnil iba raz, a to v roku 2014. Zmluvu o dielo č. 2014/2037/63, ktorej predmetom bolo vo všetkých objektoch v správe objednávateľa (účastníka konania) vykonať a poskytnúť komplexné služby (činnosti) spočívajúce v odpočte a výpočte nameraných hodnôt zariadení slúžiacich na meranie tepla a vody a rozúčtovanie nákladov na teplo a vodu v rozsahu a za podmienok podľa tejto zmluvy, uzavrel účastník konania so spoločnosťou ista Slovakia, s.r.o., dňa 26.09.2014 na obdobie 10 rokov, t. j. do roku 2024. Dodávateľ služieb bol zmluvne dohodnutý na obdobie 10 rokov, teda do roku 2024 a správca nevyberal dodávateľa a ani nepodpisoval zmluvu na každý rok osobitne, ale bol zmluvne viazaný na obdobie 10 rokov bez možnosti predčasného zrušenia zmluvy. Účastník konania poukazuje na závery napadnutého rozhodnutia o porušení právnej povinnosti v znení: „... správca sa neriadil rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome o výbere dodávateľa, to znamená, že výber dodávateľa nebol schválený vlastníckmi ...“. Účastník konania opakovane uvádza, že porušenie povinnosti, za ktoré správny orgán ukladá pokutu, sa stalo presne dňa 26.09.2014, keď správca bez rozhodnutia vlastníkov vybral dodávateľa a podpísal s ním zmluvu na poskytnuté služby na obdobie 10 rokov. Účastník konania má za to, že ide o jednorazové porušenie povinnosti dňa 26.09.2014 a v danom prípade nemôže ísť o žiadny pokračujúci priestupok. Ďalej účastník konania cituje § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom z uvedeného výkladu vyplýva, že je zrejmé, že prípadné rozhodnutie správneho orgánu o uložení pokuty je vydané po uplynutí prekluzívnej lehoty určenej v tomto ustanovení zákona, nakoľko pokutu možno uložiť do štyroch rokov

odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo, oprávnenie správneho orgánu uložiť predmetnú pokutu je podľa vyjadrenia účastníka konania prekludované a správne konanie by malo byť zastavené. Účastník konania dodáva, že nakoľko oprávnenie správneho orgánu uložiť pokutu účastníkovi konania za predmetný správny delikt zaniklo uplynutím prekluzívnej doby, nie je dôvod zaoberať sa ani ostatnými okolnosťami prípadu. V tejto súvislosti tiež účastník konania uvádza, že vyššie uvedenými skutočnosťami uvádzanými opakovane v jeho písomných podaniach sa správny orgán vôbec nezaoberal v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, nakoľko v súvislosti s uplynutím prekluzívnej lehoty sa v rámci odôvodnenia rozhodnutia obmedzil len na otázku preklúzie namietanú v súvislosti s podnetmi č. 990/2021 a č. 994/2021. V dôsledku uvedeného je teda napadnuté rozhodnutie podľa vyjadrenia účastníka konania v rozpore s ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku. 11. Záverom, pokiaľ ide o podnety č. 990/2021 a č. 994/2021 účastník konania opakovane poukazuje na skutočnosť, že podľa jeho názoru ide o obchádzanie zákona a účelové porušovanie prekluzívnej lehoty, nakoľko správny orgán môže podľa § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa začať konanie o uložení pokuty iba do 12 mesiacov odo dňa, keď zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona. Účastník konania má za to, že všetky skutočnosti boli zistené správnym orgánom ešte v roku 2022 a žiadne iné skutočnosti kontrolovaný subjekt nepredložil, a preto nemožno začať konanie o uložení pokuty, nakoľko od zistenia porušenia povinnosti správnym orgánom už uplynulo 12 mesiacov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti účastník konania nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozhodnutia na strane č. 7 - 8, kde správny orgán sám uvádza, že kontrola na základe podnetov č. 990/2021 a č. 994/2021 z roku 2021 bola vykonaná v dňoch 02.03.2022 až 20.09.2022, t. j. k ukončeniu danej kontroly došlo dňa 20.09.2022 a k začatiu tohto správneho konania o uloženie pokuty došlo až dňa 14.06.2024. V žiadnom prípade podľa názoru účastníka konania nemôže obstať tvrdenie správneho orgánu, že v danom prípade išlo iba o došetrenie uvedených podnetov v rámci novej kontroly začatej až dňa 28.11.2023, nakoľko uvedené považuje účastník konania za obchádzanie zákona a absolútne účelové konanie správneho orgánu v rozpore so zákonom. 12. V súvislosti s podnetmi č. 990/2021 a č. 994/2021 účastník konania opakovane uvádza, že zo strany správneho orgánu nebol vyzvaný na predloženie žiadnych dokumentov týkajúcich sa ním vykonávanej kontroly na základe daných podnetov, a teda účastníkovi konania nie je zrejmé, na podklade akých skutočností a dokumentov bol inšpekčný záznam zo dňa 19.03.2024 vyhotovený. Danú skutočnosť uviedol účastník konania v podaní zo dňa 01.07.2024, pričom napadnuté rozhodnutie sa o uvedenej námietke účastníka konania žiadnym spôsobom nezmieňuje. V tomto ohľade ide podľa účastníka konania o nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. 13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti účastník konania uvádza, že kontrolu vykonávanú správnym orgánom považuje v celom rozsahu za nedôvodnú a neopodstatnenú a so závermi vykonanej kontroly, uvedenými v doručenom inšpekčnom zázname zo dňa 19.03.2024, ako aj s dôvodmi začatia správneho konania o uloženie pokuty v zmysle doručeného oznámenia o začatí správneho konania a napokon s napadnutým rozhodnutím správneho orgánu o uložení pokuty zo dňa 20.08.2024 v celom rozsahu nesúhlasí. Účastník konania v závere svojho odvolania navrhuje, aby odvolací správny orgán napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec vrátil správnejmu orgánu, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 108/2024 Z. z.“), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z.: „*Dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.*“

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 108/2024 Z. z.: „*Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.*“

Na základe uvedeného dospel odvolací správny orgán k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.) účinného do 30.06.2024.

K odvolaniu odvolací správny orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací správny orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací správny orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, prípadne oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací správny orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami účastníka konania, ktoré sú súčasťou predmetnej spisovej dokumentácie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.*“

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z.: „*Správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu; správca, ktorý spravuje bytové domy, musí spĺňať aj podmienky podľa osobitného predpisu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.*“

Podľa § 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z.: „*Pri správe domu je správca povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy.*“

Podľa § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.: „*Pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, ak nejde o zabezpečenie odborných prehliadok a skúšok technického zariadenia, ktoré je správca povinný vykonávať pri správe domu.*“

Odvolací správny orgán poukazuje na skutočnosť, že zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase porušenia povinnosti (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“) v ustanovení § 2 písm. a) - predmet kontroly vnútorného trhu uvádza, že predmetom kontroly vnútorného trhu je predaj výrobkov a poskytovanie služieb v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, medzi ktoré je výslovne zaradený aj zákon č. 182/1993 Z. z. Zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu následne v ustanovení § 4 ods. 1 stanovil pôsobnosť SOI, keď vymedzil, že SOI kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa

osobitných predpisov, medzi ktoré je zaradený aj zákon č. 182/1993 Z. z. Z uvedeného teda nesporne vyplýva kompetencia SOI vykonávať dozor nad plnením povinností v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., t. j. je orgánom oprávneným kontrolovať, či sú spotrebiteľom poskytované služby v súlade so zmluvnými, ako aj zákonnými podmienkami, a to vrátane služieb poskytovaných správcami bytov a nebytových priestorov.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti, vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Odvolací správny orgán má za to, že v predmetnej právnej veci bol presne a úplne zistený skutočný stav veci a boli zistené všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Z vykonaných kontrol jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom za porušenie tejto povinnosti v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá účastník konania na základe objektívnej zodpovednosti.

Pre posúdenie predmetnej veci je relevantné, že vykonanou kontrolou v súvislosti s prešetrovaním podnetov č. 464/2023 a č. 182/2024 bolo zistené, že účastník konania v postavení správcu bytového domu Okružná 56, 58, 60, 62, Michalovce za rok 2021 a 2022 vo vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu účtoval poplatok za rozúčtovanie, t. j. poplatok za službu od dodávateľa ista Slovakia, s.r.o. v zmysle cenníka dodávateľa, pričom však nepreukázal, že výber dodávateľa – spoločnosti ista Slovakia, s.r.o. bol odsúhlasený vlastníkami bytov pre vyúčtovanie za rok 2021 a 2022, a teda výber dodávateľa nebol schválený vlastníkami, a keď došetrením podnetov č. 990/2021 a č. 994/2021 bolo zistené, že výber dodávateľa na vykonávanie rozúčtovania nákladov na ÚK, TÚV, SV – ista Slovakia, s.r.o., pre potreby vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2022, nebol schválený ani vlastníkami ďalších účastníkom konania spravovaných bytových domov – C10 Východ, ul. Jilemnického 64 v Michalovciach a C2 Východ, ul. Hollého 103, Michalovce. Uvedeným konaním účastník konania porušil vyššie cit. ust. zákona o ochrane spotrebiteľa v nadväznosti na príslušné ust. zákona č. 182/1993 Z. z.

Z vyššie uvedených citovaných ustanovení zákona je zrejmé, že účastník konania poskytuje služby a má postavenie predávajúceho v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda je povinný poskytovať služby v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa okrem iného povinný poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie. Účastník konania ako predávajúci, resp. poskytovateľ služby nesplnil vo vzťahu k spotrebiteľom (vlastníkom bytov a nebytových priestorov) svoju zákonnú povinnosť, tým došlo k porušeniu práv spotrebiteľov podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, a to zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. a) a § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.

Odvolací správny orgán v prvom rade zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 8b ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 182/1993 Z. z. je správca povinný pri správe domu dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a uprednostňovať ich záujmy pred

vlastnými a vykonávať práva k majetku vlastníkov len v záujme vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, pričom záujem vlastníkov je zrejmý najmä z rozhodnutí vlastníkov, ale aj zo všeobecných záujmov každého bežného vlastníka (spoluvlastníka) ohľadne nakladania s jeho vlastníctvom (spoluvlastníctvom). Finančné prostriedky – účtované poplatky za vyššie uvedené služby za príslušné obdobia sú prostriedkami získanými od vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a o ich použití, a teda tiež o výbere dodávateľa, mali spolurozhodovať najmä samotní vlastníci, a to práve zákonom predpokladanou formou – rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom bolo povinnosťou účastníka konania riadiť sa takýmto rozhodnutím. V predmetnom prípade však rozhodnutie (súhlas) nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov s čerpaním, t. j. použitím uvedených finančných prostriedkov vlastníkov absentovalo, a teda správca použil tieto finančné prostriedky v rozpore so zákonom, t. j. správca nehospodáril s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v súlade s odbornou starostlivosťou a zároveň nedal preferenciu záujmu vlastníkov pred vlastnými záujmami v rámci výkonu správy bytového domu, čím správca ako predávajúci porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, a teda naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Z uvedených skutočností vyplýva, že účastník konania nepostupoval pri výkone správy v súlade so zákonom a zároveň v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, nakoľko výber dodávateľa služby viazanej na účtovanie vyššie uvedených poplatkov nebol odsúhlasený v súlade s dotknutým zákonom. Je nesporné, že vlastníci bytov nemali od momentu uzavretia Zmluvy o dielo č. 2014/2037/63 zo dňa 26.09.2014 (výberu dodávateľa), ako aj počas vyššie uvedeného obdobia, kedy správca účtoval vlastníkom poplatky za rozúčtovanie, resp. rozúčtoval náklady na ÚK, TÚV, SV žiadny priestor na výkon svojich vlastníckych práv v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z.

Odvolací správny orgán dodáva, že vzhľadom na skutočnosť, že správca spravuje cudzí majetok tým, že s ním nakladá, vykonáva platby, dojednáva zmluvy a pod., je povinný konať na základe pokynov od vlastníkov. Z tohto dôvodu každá finančná operácia vykonávaná správcem v prospech vlastníkov musí byť transparentná. Povinnosť správcu uvedená v ustanovení § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. súvisí najmä s povinnosťou správcu hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy. Zároveň správca je pri obstarávaní služieb a tovaru v prospech vlastníkov vždy povinný postupovať v súlade so záujmami vlastníkov a dohodnúť im čo najvýhodnejšie podmienky, a to či už z pohľadu ceny, kvality a pod. Na splnenie si tejto povinnosti preukázaným spôsobom je zo strany správcu nevyhnutné získať všetky dostupné informácie o možných ponukách iných dodávateľských subjektov alebo zorganizovať verejnú súťaž. Zákon č. 182/1993 Z. z. zároveň s týmto zakotvuje povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím vlastníkov, ak je na to dôvod, teda ak je potrebný na vykonanie určitého úkonu správcu.

Účelom dotknutých ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. bolo zachovať v čo najväčšej miere kontrolu nad hospodárením s prostriedkami fondu, resp. inými prostriedkami v rukách vlastníkov vo vzťahu k dodávateľsky poskytovaným službám, a to prostredníctvom ich priameho a bezprostredného rozhodovania hlasovaním na schôdzi vlastníkov zákonom predpokladaným spôsobom.

K námietkam účastníka konania v časti týkajúcej sa nesprávneho skutkového zistenia správneho orgánu a nesprávneho právneho posúdenia, odkazujúc na ustanovenia Zmluvy o výkone správy, z ktorej vyplýva oprávnenie správcu zabezpečiť dodávateľa danej služby aj bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome odvolací správny orgán uvádza nasledovné.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na jej právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Charakter spotrebiteľskej zmluvy je daný len vlastnosťami účastníkov zmluvy. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných právnych predpisov. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Spotrebiteľ bude vždy fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekoná ako „podnikateľ“, teda osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy.

Zmluvný vzťah medzi správcom bytového domu ako poskytovateľom služby (predávajúcim) a vlastními bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ako spotrebiteľmi je založený zmluvou o výkone správy, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľské právo sa vyznačuje prevahou kogentných právnych noriem a predstavuje určitú odchýlku od všeobecnej koncepcie súkromného práva, vychádzajúcej zo zásady zmluvnej autonómie. Táto zásada je modifikovaná za účelom zvýšenej ochrany slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ktorým je spotrebiteľ, pričom postavenie spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany potvrdzuje tak právna doktrína, ako aj judikatúra (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Asan/5/2017, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28.03.2019, sp. zn. 8S/97/2018). Postavenie vlastníkov bytov ako slabšej zmluvnej strany je zároveň odôvodnené už samotným poukazom na špecifickú odbornú spôsobilosť správcu v konfrontácii s laickým postavením vlastníkov, čo vlastníkov v spotrebiteľskom vzťahu dôvodne stavia do pozície slabšej zmluvnej strany. V praxi to znamená, že spotrebiteľ sa vo vzťahu k správcovi bytového domu ocitá v nerovnom postavení, nakoľko spravidla nemá také skúsenosti a prax v danej oblasti podnikania (správa bytového fondu) ako samotný správca, ktorý vystupuje ako profesionál vo svojej sfére podnikania, pričom spotrebiteľ od neho opodstatnene očakáva konanie s náležitou odbornou starostlivosťou.

Podľa § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Na účely tohto zákona sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúce čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.*“

Právna úprava zákona č. 182/1993 Z. z. je úpravou, ktorá je pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome priaznivejšia, pretože zohľadňuje osobitosti právneho vzťahu medzi správcou a vlastními, založeného spomínanou zmluvou o výkone správy. Tento zákon presne a striktné určuje práva a povinnosti správcu pri správe bytového domu. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „*Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia: „*V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.*“ V nadväznosti na cit. ustanovenia Občianskeho zákonníka odvolací správny orgán súčasne poukazuje na skutočnosť, že vlastníci bytov sa výslovne svojím súhlasom zakotveným v bode 4.2, písm. n) Zmluvy o výkone správy vzdali vopred svojho práva vyplývajúceho z ust. § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., t. j. práva rozhodnúť o výbere dodávateľa poskytovanej služby, a teda uvedeným konaním účastníka konania došlo k zhoršeniu zmluvného postavenia vlastníkov bytov. Podľa predmetného ustanovenia zákona č. 182/1993 Z. z. je správca pri obstaraní služieb a tovarov povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké je možné dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov pri výbere dodávateľa, o ktorom

rozhodne nadpolovičná väčšina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Vyššie uvedené konanie účastníka konania taktiež neumožňuje vlastníkom kontrolu účastníka konania pri výbere dodávateľov (zabezpečujúcich práce a činnosti, ktorých povinnosti vykonávať ukladá zákon a všeobecne záväzný predpis) a dojednaní podmienok, dáva mu svojvoľu, ktorá môže zhoršiť postavenie vlastníkov, (napr. z hľadiska ich ekonomických záujmov – ochrana ich majetku), nakoľko aj činnosti týchto dodávateľov sú financované z finančných prostriedkov vlastníkov.

Na základe uvedených skutočností má odvolací správny orgán za to, že účastník konania síce stanovil uvedenú zmluvnú podmienku (bod 4.2, písm. n) v Zmluve o výkone správy) vyjadrujúcu *oprávnenie* správcu zabezpečiť dodávateľa danej služby aj bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, avšak takéto dojednanie bolo v rozpore s ustanovením § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., v neprospech spotrebiteľa, a teda odvolací správny orgán na takúto zmluvnú podmienku neprihliada. Dotknuté zákonné ustanovenie zakotvujúce povinnosť správcu *pri obstarávaní služieb a tovaru dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, pričom správca je povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, ak nejde o zabezpečenie odborných prehliadok a skúšok technického zariadenia, ktoré je správca povinný vykonávať pri správe domu*, považuje odvolací správny orgán za kogentné, a teda také, od ktorého sa subjekty právneho vzťahu nemôžu odchýliť, a to ani v prípade dohody všetkých účastníkov právneho vzťahu; takúto normu nemôžu účastníci zmluvného vzťahu ani obmedziť, či vylúčiť. Z uvedeného dôvodu aj prípadná zmluvná podmienka umožňujúca previesť právomoc vlastníkov rozhodovať o výbere dodávateľa výlučne na správcu, by bola v priamom rozpore s ustanovením § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. Odvolací správny orgán zároveň dodáva, že predmetnou zmluvnou podmienkou vlastníci bytov v žiadnom prípade neudelili súhlas so samotným výberom potenciálneho dodávateľa do budúcnosti, ich súhlas sa viazal na vzdanie sa možnosti rozhodnúť o výbere dodávateľa, čo je v rozpore so zákonom, ako sa už odvolací správny orgán vyššie zmienil.

Ďalej účastník konania v odvolaní citoval vyjadrenie správneho orgánu prvého stupňa: „Zároveň však nemožno opomenúť skutočnosť, že povinnosť rozpočítavať náklady za dodané teplo je rovnako ako povinnosť vykonať vyúčtovanie za služby spojené s bývaním povinnosťou správcu. Preto má správny orgán za to, že náklady spojené s uvedenými úkonmi nemôže prenášať na vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a to ani na základe úpravy vzájomných vzťahov v Zmluve o výkone správy, keďže takéto zmluvné dojednania by sa v neprospech spotrebiteľov (vlastníkov bytov a nebytových priestorov) odchyľovali od zákona a uvádzali by spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome do nevýhodnej situácie, navyše s nepriaznivým ekonomickým efektom.“, pričom k tomu uviedol, že správny orgán nie je oprávnený posudzovať otázku platnosti Zmluvy o výkone správy, resp. jej súlad so zákonom tak, ako to naznačuje v napadnutom rozhodnutí. K tomu odvolací správny orgán uvádza, že správny orgán prvého stupňa v žiadnej časti napadnutého rozhodnutia nevyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky, resp. Zmluvy o výkone správy ako takej, ale konštatoval rozpor zmluvnej podmienky so zákonom s nepriaznivým ekonomickým dopadom na spotrebiteľov.

K námietke účastníka konania, že podľa jeho názoru ide zo strany správneho orgánu o hrubý kompetenčný zásah do súkromnoprávných vzťahov, nakoľko otázku rozporu Zmluvy o výkone správy s právnymi predpismi upravujúcimi ochranu spotrebiteľa majú právomoc riešiť výlučne všeobecné súdy Slovenskej republiky, odvolací správny orgán uvádza, že v žiadnom prípade nespochybňuje príslušnosť všeobecného súdu v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v zmysle § 301 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Zároveň však uvádza, že zákon o ochrane spotrebiteľa v ustanovení § 4 ods. 2

písm. c) priamo zakazuje predávajúcemu používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 20 ods. 1 uvedeného zákona dozor nad dodržiavaním povinností a zákazov ustanovených týmto zákonom vykonáva SOI. V prejednávanej príhode však správny orgán nekonštatoval porušenie predmetného ustanovenia zákona, a teda neposudzoval prijateľnosť zmluvných podmienok. Správny orgán konštatoval rozpor dotknutých zmluvných ustanovení so zákonom, nakoľko tieto boli v neprospech spotrebiteľa. Zdôraznené vyjadrenie účastníka konania, že jednotlivé zmluvné ustanovenia boli navrhnuté samotnými vlastníckmi, prejednané a následne odsúhlasené v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z., nepovažuje odvolací správny orgán za právne relevantnú skutočnosť vo vzťahu k meritu veci, a to aj s dôrazom na vyššie spomenutú predpokladanú špecifickú odbornosť účastníka konania ako správcu, ktorý je povinný vlastníkov bytov a nebytových priestorov v postavení laikov, ktorí nemusia mať prehľad o dotknutých právnych predpisoch, usmerniť v rámci ich rozhodnutí. Na rozhodnutie (súhlas), resp. návrh vlastníkov zakotvený do zmluvných podmienok, ktorý by bol v rozpore so zákonom, nemožno prihliadať.

Námietku účastníka konania, že nemožno konštatovať, že by sa vlastníci predmetnými zmluvnými ustanoveniami vzdali vopred svojich práv, nakoľko takúto zmluvu môžu kedykoľvek zmeniť, resp. zrušiť, odvolací správny orgán považuje za absolútne účelovú a disponovanie s možnosťou zmeny, resp. zrušenia zmluvy o výkone správy iniciovanej zo strany vlastníkov za absolútne neprofesionálny prístup zo strany účastníka konania – správcu profesionála v danej oblasti. Rovnako ani účastníkom konania uvádzaný nezáujem spotrebiteľov na zmene predmetnej zmluvy, resp. nemožnosť správcu jednostranne uvedené ustanovenia zmluvy zmeniť, nemajú vplyv na zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda na skutočnosť, že účastník konania si nezabezpečil zákonom predpokladaný súhlas vlastníkov pri použití finančných prostriedkov vlastníkov za účelom úhrady poskytnutej služby.

Na vyššie uvedenom právnom závere odvolacieho správneho orgánu nič nemení ani účastníkom konania zdôrazňovaná skutočnosť, že v predmetnej Zmluve o výkone správy - v článku 4.2, písm. n), bolo výslovne uvedené, že vlastníci bytov a nebytových priestorov súhlasia, aby práce a činnosti, ktorých povinnosť ukladá zákon, rozhodnutie orgánov štátnej a verejnej správy, resp. iný všeobecne záväzný predpis, pričom okrem iného je uvedený ako príklad aj vypracovanie vyúčtovania nákladov, správca zabezpečil aj bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. V nadväznosti na vyššie spomínanú odbornú spôsobilosť správcu ako profesionála je potrebné uviesť, že správca je povinný v prípade, že rozhodnutie (súhlas) vlastníkov by bolo v rozpore so zákonom, vlastníkov na túto skutočnosť upozorniť. Z uvedeného dôvodu takýto udelený súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nemal byť vôbec zahrnutý do zmluvy o výkone správy, nakoľko daným súhlasom sa vlastníci bytov v postavení spotrebiteľov vzdávajú svojho rozhodovacieho práva ohľadne výberu dodávateľa danej služby – vypracovanie vyúčtovania nákladov. V rámci zachovania odbornej starostlivosti správcu ako odborne spôsobilej osoby sa predpokladá, že správca je dôsledne oboznámený s obsahom platnej a účinnej právnej úpravy súvisiacej s výkonom správy, pričom pri jej aplikácii má byť vlastníkom nápomocný. Vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí so správcom uzatvárajú dobromyseľne zmluvu o výkone správy právom očakávajú, že správca ako odborník a profesionálne znalý podnikateľ v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti pri správe domu zabezpečí, aby zmluva o výkone správy neobsahovala ustanovenia, odchyľujúce sa od zákonnej úpravy zákona č. 182/1993 Z. z. v neprospech spotrebiteľa.

K námietkam účastníka konania ohľadom uplynutia prekluzívnej lehoty, odvolací správny orgán uvádza nasledovné. Správny orgán prvého stupňa sankcionoval účastníka konania v postavení správcu za vyššie uvedené účtovanie poplatkov za príslušné obdobia, pričom

na použitie finančných prostriedkov vlastníkov nebol udelený zákonom požadovaný súhlas vlastníkov. Nakoľko výber dodávateľa bol v predmetnom prípade viazaný na financovanie služieb od vybraného dodávateľa z prostriedkov vlastníkov bytov a nebytových priestorov a o ich nakladaní a hospodárení majú spoločne rozhodovať samotní vlastníci, a to práve zákonom predpokladaným spôsobom, bolo úlohou účastníka konania spravovať sa takýmto rozhodnutím. V prípade deficitu rozhodnutia vlastníkov o použití finančných prostriedkov vlastníkov, je použitie týchto prostriedkov správcom závažným konaním v príkrom rozpore so zákonom č. 182/1993 Z. z. a jedným z najzávažnejších porušení povinností, ktorým je súčasne upreté právo vlastníkov na ochranu ich ekonomických záujmov, ako aj právo ingerovať do otázky použitia ich finančných prostriedkov. V kontexte uvedených skutočností je nespochybniteľné, že účastník konania je sankcionovaný za to, že realizoval účtovanie poplatkov za služby rozúčtovania z prostriedkov vlastníkov, bez rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa.

Odvolací správny orgán podporne k svojim záverom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2S/46/2019 zo dňa 24.06.2021, v ktorom súd uviedol: „... dôvodom uloženia pokuty pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa bolo to, že žalobca realizoval (hoci na základe súhlasu výboru samosprávy) úhradu z prostriedkov fondu opráv a to na úhradu služby, ktorá bola vybraná postupom nezodpovedajúcim ustanoveniu § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a zároveň spôsobom odporujúcim ustanoveniam čl. 8 zmluvy o výkone správy.“

Podľa ustanovenia § 24 ods. 8 druhá veta zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Pokutu možno uložiť najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.*“ Podľa vymedzenia a kvalifikácie skutku vo výroku rozhodnutia správneho orgánu, sankcionovaná bola nezákonnosť realizácie účtovania uvedených poplatkov za služby od dodávateľa vyúčtovaných vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dotknutých bytových domoch za obdobie rok 2021, resp. 2022. Za poskytnutie uvedenej služby správca účtoval „poplatok za rozúčtovanie“ vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za príslušné kalendárne roky.

Odvolací správny orgán ďalej poukazuje na rozsudok Správneho súdu v Košiciach, sp. zn. KE-7S/77/2022 zo dňa 10.09.2024, v ktorom súd v bode 80. uviedol: „*Spornou bolo pre účely posúdenia uplynutia objektívnej prekluzívnej lehoty podľa druhej vety § 24 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa určenie dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie uvedenej skutočnosti, vychádzajúc zo znenia skutku vo výroku preskúmaného rozhodnutia, bolo účtovanie vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome položky „réžia údržby“ vo fonde prevádzky, údržby a opráv vo vyúčtovaní za rok 2016. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, položka bola vyúčtovaná vo vyúčtovaní za rok 2016 (podľa odvolania žalobcu a ostatných listín v administratívnom spise, položka bola účtovaná raz ročne), a preto za rozhodný deň súd považoval deň vyhotovenia vyúčtovania 26.05.2017.*“

V rozsudku Správneho súdu v Košiciach, sp. zn. KE-7S/164/2020 zo dňa 29.10.2024 v bode 78. súd uviedol: „*Nakoľko na vyúčtovaní za obdobie 01.01.2017 – 31.12.2017 (č. l. 18 administratívneho spisu) nie je uvedený dátum vyhotovenia vyúčtovania, iba dátum jeho vytlačenia 12.04.2018, súd vychádzal z predpokladu, že vyúčtovanie bolo vykonané najneskôr do 31.05.2018 v súlade s cit. ust. § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (vyhotovenie vyúčtovania v zákonom stanovenej lehote nebolo namietané). Preto s poukazom na dátum nadobudnutia právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia 11.06.2020 je nesporné, že rozhodnutie bolo vydané pred uplynutím štvorročnej prekluzívnej lehoty.*“

K porušeniu povinnosti účastníka konania podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. a) a § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. došlo teda k dátumu, kedy bolo vyhotovené vyúčtovanie za obdobie od 01.01.2021 – 31.12.2021,

t. j. dňa 16.05.2022, čo vyplýva aj z dokladu – Vyúčtovanie nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2021 (č. 1. 96 – 101 administratívneho spisu). Podľa ust. § 24 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa, štvorročná lehota na uloženie pokuty zo strany správneho orgánu začala plynúť dňa 16.05.2022, čo znamená, že v čase vydania tohto rozhodnutia zákonná štvorročná lehota ešte neuplynula.

Odvolací správny orgán si zároveň dovoľuje poukázať na tvrdenie správneho súdu vo vyššie uvedenom rozsudku Správneho súdu v Košiciach, sp. zn. KE-7S/164/2020 zo dňa 29.10.2024, uvedené v bode 79. odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého ide o pokračovací správny delikt. Za pokračovací správny delikt (na základe analógie k trestnému právu) možno považovať situáciu, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého deliktu, pričom trestnosť jednotlivých čiastkových útokov sa má posudzovať ako jeden trestný delikt, ak všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a v predmete útoku. Pokračovanie v trestnom čine pritom vyžaduje blízku súvislosť v čase. Aj keď časovú súvislosť nemožno presne ohraničiť, spravidla pôjde o niekoľko dní, týždňov či mesiacov. Spomenutá časová súvislosť je z objektívneho hľadiska najvýznamnejšia (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tz 32/2005 zo dňa 08.11.2005). Čiastkové útoky musí spájať aj subjektívna súvislosť. Krajský súd v Nitre v rozsudku, sp. zn. 11S/125/2014 zo dňa 28.01.2015, ktorý potvrdil Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom, sp. zn. 5Sžf/4/2016 zo dňa 26.04.2018, poukázal na to, že pri nedostatku špeciálnej právnej úpravy v oblasti správneho trestania za pokračujúci správny delikt je potrebné na základe analógie aplikovať pravidlá pre ukladanie trestu za pokračujúci delikt, zakotvené v Trestnom zákone. Právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov, ako ani všeobecný predpis o správnom konaní – Správny poriadok, ktorý sa na dané konanie použije subsidiárne, nikde neupravujú postup správnych orgánov pri postihu páchatel'a za pokračujúci delikt. Ako už bolo uvedené vyššie, je teda potrebné použiť „*analogiae legis*“ a vychádzať z ustanovení Trestného zákona, ktorý v ustanovení § 122 ods. 10 upravuje definíciu pokračovacieho trestného činu: „*Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.*“

Odvolací správny orgán nesúhlasí s konštatovaním účastníka konania, že správny orgán sa s uvedenou námietkou ohľadne uplynutia prekluzívnej lehoty uplatnenej ešte pred vydaním prvostupňového rozhodnutia dostatočne nezaoberal, keď správny orgán na strane č. 10 napadnutého rozhodnutia zdôraznil, že predmetom tohto konania je protiprávne konanie spočívajúce vo vyúčtovaní poplatku za rozpočítavanie, a to za vyúčtovanie za obdobie 2021 a 2022 (bytový dom Okružná 56-62 Michalovce), resp. 2022 (bytové domy Jilemnického 64 a Hollého 103, Michalovce), pričom začatie správneho konania, resp. možnosť uloženia sankcie za správny delikt, nemožno v tomto prípade považovať za prekludovanú.

K námietke účastníka konania, že pokiaľ ide o podnety č. 990/2021 a č. 994/2021, všetky skutočnosti boli správnym orgánom zistené ešte v roku 2022 a žiadne iné skutočnosti účastník konania nepredložil, a preto nebolo možné začať správne konanie, nakoľko od zistenia porušenia povinnosti správnym orgánom už uplynulo 12 mesiacov, odvolací správny orgán uvádza nasledovné. Zo strany Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj bola vykonaná kontrola za účelom prešetrovania podnetov č. 990/2021 a č. 994/2021, v ktorých bolo poukázané na účtovanie poplatku za rozúčtovanie a poplatku za vyúčtovanie nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2020 (bytový dom C10, Východ, ul. Jilemnického 64, Michalovce; bytový dom C2, Východ, ul. Hollého 103, Michalovce). Kontrola bola začatá dňa 02.03.2022 a ukončená dňa 20.09.2022. Predmetom kontroly boli vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za roky 2020 a 2021. Dňa 14.03.2022 boli

účastníkom konania na Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj predložené doklady preukazujúce vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním a správou za rok 2020 na byt na ul. Hollého 103, Michalovce a na byt na ul. Jilemnického 64, Michalovce a dňa 13.06.2022 účastník konania zaslal e-mailom doklady preukazujúce vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním na vyššie uvedené byty za obdobie roku 2021. Zo strany účastníka konania však nebol predložený žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo rozhodnutie nadpolovičnej väčšiny vlastníkov predmetných bytových domov o výbere dodávateľa na služby rozúčtovania, pričom v predložených vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2020 a 2021 správca vyúčtoval poplatok za rozúčtovanie. Uvedené zistenia však neboli predmetom správneho konania začatého v lehote podľa § 24 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa, boli len predmetom došetrenia v rámci kontroly začatej dňa 28.11.2023 a ukončenej dňa 19.03.2024, v rámci ktorej bola preverovaná aj opodstatnenosť ďalších podnetov, v ktorých je poukazované na rovnaký problém – účtovanie poplatku za rozúčtovanie vo vyúčtovaniach. V rámci predmetnej kontroly bolo od účastníka konania ako správcu požadované preukázanie schválenia výberu dotknutého dodávateľa v predmetných bytových domoch za roky 2021 a 2022, pričom správca nepredložil žiadnu dohodu vlastníkov o výbere dodávateľa na poskytnuté služby. Odvolací správny orgán si na tomto mieste dovoľuje zdôrazniť, že správny orgán prvého stupňa z procesného hľadiska, za účelom dodržania vyššie uvedenej zákonnej lehoty na začatie správneho konania, pristúpil k zúženiu rozsahu dôvodov vedeného správneho konania, a to pokiaľ išlo o dotknuté bytové domy (na ul. Jilemnického 64, Michalovce, a na ul. Hollého 103 v Michalovciach). Správny orgán upravil znenie dôvodov začatia správneho konania uvádzané v oznámení o začatí správneho konania zo dňa 14.06.2024 z hľadiska vymedzenia času spáchania správneho deliktu, pričom vo vzťahu k vyššie citovaným bytovým domom vzal do úvahy len vyúčtovanie služieb spojených s užívaním za rok 2022, t. j. porušenie povinnosti zistené až kontrolou vykonanou v roku 2023/2024 (kontrola začatá dňa 28.11.2023 do 19.03.2024). Nakoľko prvý úkon smerujúci voči účastníkovi konania v rámci správneho konania bol zo strany správneho orgánu realizovaný dňom doručenia oznámenia o začatí správneho konania, t. j. dňa 14.06.2024, je nespochybniteľné, že správny orgán začal správne konanie voči účastníkovi konania vo vyššie uvedenom (ponechanom) rozsahu v zákonnej lehote, t. j. do 12 mesiacov, odkedy správny orgán zistil porušenie povinnosti zo strany účastníka konania. Naviac, ako sa už správny orgán zmienil na strane č. 8 napadnutého rozhodnutia, logicky kontrolou vykonanou v roku 2022 nemohlo byť zistené, či správca vyúčtoval poplatok za rozúčtovanie aj za rok 2022, nakoľko vyúčtovanie za rok 2022 bolo správcou vyhotovené až v roku 2023.

Odvolací správny orgán dodáva, že pokračovaním v kontrole prešetrenia vyššie uvedených podnetov chcel správny orgán preveriť, aké kroky správca po predchádzajúcej vykonanej kontrole vykonal po prešetrení týchto podnetov. Za účelom vykonania predmetnej kontroly začatej dňa 28.11.2023 správny orgán od správcu požadoval preukázanie schválenia výberu dodávateľa ista Slovakia, s.r.o. vlastníkami bytov na vykonávanie rozúčtovania nákladov na ÚK, TÚV, SV v predmetných bytových domoch za roky 2021 a 2022, pričom správca ako kontrolovaný subjekt takýto doklad nepredložil.

K námietke účastníka konania, že v súvislosti s predmetnými podnetmi nebol zo strany správneho orgánu vyzvaný na predloženie žiadnych dokladov týkajúcich sa vykonávanej kontroly, a teda nie je mu zrejmé, na základe akých skutočností bol vyhotovený inšpekčný záznam zo dňa 19.03.2024, odvolací správny orgán uvádza, že správny orgán prvého stupňa sa s námietkou účastníka konania vysporiadal na strane č. 7 v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, kde správny orgán uvádza: „*Správny orgán vo vzťahu k účastníkovi konania uvádzaným námietkam zdôrazňuje, že kontrolou konštatovaný nedostatok sa vzťahuje na obdobie rokov 2021 a 2022, ktoré boli poukazované aj v podnetoch spotrebiteľa (vlastníka bytov v dotknutých bytových domoch) č. 464/23 a 182/2024. Zistenia z kontroly vykonanej*

orgánom dohľadu v roku 2022 (kontrola vykonaná v dňoch 02.03.2022 až 20.09.2022, na základe podnetov č. 990/2021 a 994/2021 z roku 2021), na ktoré poukazuje právny zástupca účastníka konania vo vyjadrení k začatiu správneho konania, sa týkali vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za roky 2020 a 2021, a to konkrétne len vo vzťahu k bytovým domom C – 2 Východ – J.Hollého 97,99,101,103,105 a C-10 – Východ – Jilemnického 64,64, resp. vyúčtovaní za služby spojené s užívaním bytov pisateľov podnetov v týchto bytových domoch. Zistenia z uvedenej kontroly, ktorou bolo konštatované porušenie zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, boli zaznamenané v inšpekčnom zázname z vykonanej kontroly, s obsahom ktorého bol účastník konania ako kontrolovaná osoba riadne oboznámený, keďže kontrola bola ukončená dňa 20.09.2022 v sídle kontrolovaného subjektu za prítomnosti predsedu predstavenstva kontrolovaného subjektu, ktorý prevzatie záznamu potvrdil svojím podpisom. Uvedené zistenia neboli predmetom správneho konania začatého v lehote podľa § 24 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa, t. j. do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, boli však predmetom došetrenia práve kontrolou začatou dňa 28.11.2023, ukončenou dňa 19.03.2024, v rámci ktorej bola preverovaná aj opodstatnenosť ďalších podnetov, v ktorých je poukazované na rovnaký problém – účtovanie poplatku za rozúčtovanie vo vyúčtovaniach, avšak v tomto prípade za obdobie rokov 2021 a 2022, a to v inom bytovom dome (ul. Okružná 56, 58, 60, 62 Michalovce).“

Účastník konania ako predávajúci, (resp. poskytovateľ služieb) a správca, ktorý na základe zmluvy o výkone správy vykonáva správu domu, t. j. obstaráva služby a tovary, ktorými zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome prevádzku, údržbu, opravy, rekonštrukciu, modernizáciu spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušeného pozemku a príslušenstva, ďalej služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru, vedenie účtu domu v banke, vymáhanie škody, nedoplatkov vo фонде prevádzky, údržby a opráv a iných pohľadávok a nárokov, ako aj iné činnosti bezprostredne súvisiace s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome, nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok správy podľa zákona č. 182/1993 Z. z., bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebdanlivosť) alebo akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili porušenie zákona, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom zodpovednosti za túto kategóriu správnych deliktov, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Účastník konania je z titulu výkonu jeho činnosti povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ako aj zachovávať a dodržiavať požadovanú úroveň odbornej starostlivosti voči spotrebiteľom, ktorí vystupujú vo vzťahu k účastníkovi konania ako slabšia strana a sú neraz vystavovaní svojvôli predávajúceho, resp. poskytovateľa služby. Konaním správcu tak bola dotknutá ochrana práv spotrebiteľov, ako aj rešpektovanie práva spotrebiteľa na riadny výkon správy, pričom správca zodpovedá vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome za všetky škody vzniknuté v dôsledku neplnenia alebo nedostatočného plnenia svojich povinností vyplývajúcich z predmetného zákona alebo zo zmluvy o výkone správy. Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje práva a povinnosti osôb, ktoré poskytujú služby, ako aj ich zodpovednosť za porušenie povinností a zákazov vyplývajúcich z citovanej právnej normy za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov. V zmysle danej právnej úpravy je účastník konania povinný konať s odbornou starostlivosťou a zároveň je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 182/1993 Z. z., od začiatku vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Vyššie uvedené účastník konania nesplnil, keď preukázateľne vykonával správu nie v súlade so zákonom. Účastník konania svojím konaním porušil práva spotrebiteľa priznané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný uvedeným zákonom,

nakol'ko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) cit. zákona. Správny orgán vzal do úvahy tú skutočnosť, že uvedený protiprávny stav vznikol v dôsledku opomenutia zo strany účastníka konania.

Správny orgán prvého stupňa v danom konaní spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakol'ko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov na základe ktorých rozhodoval. Právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne mu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací správny orgán žiadnu nezákonnosť. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamena, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakol'ko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

V predmetnom správnom konaní bolo spoľahlivo zistené, že účastník konania porušil vyššie uvedenú zákonom stanovenú povinnosť, pričom účel sledovaný právnou úpravou a spočívajúci v ochrane majetkových práv spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových

priestorov, ako aj v rešpektovaní ich práva na riadny výkon správy, ktorý vlastníci bytov a nebytových priestorov opodstatnene od správcu očakávajú, protiprávnym konaním účastníka konania nebol dosiahnutý.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona: „*Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“

Podľa 24 ods. 6 citovaného zákona: „*Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.*“

Správny orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané.

Keďže kontrolou zistené preukázané porušenie povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa v danom prípade nemožno považovať podľa názoru správneho orgánu za menej závažné, a teda nenastali predpoklady pre aplikáciu vyššie citovaného ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, správny orgán rozhodol o uložení pokuty tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Odvolací správny orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie v § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) citovaného zákona tým, že nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že nesplnením povinnosti účastníka konania zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, boli porušené základné práva spotrebiteľa, a to právo na ochranu ekonomických záujmov spotrebiteľa.

Za závažné považuje odvolací správny orgán porušenie povinnosti správcu účtovať vyššie uvedené položky za služby poskytované dodávateľom bez súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorý zákon bezpodmienečne vyžaduje pre výber dodávateľa. Nerešpektovaním povinnosti správcu pri výkone správy bytového domu v zmysle § 8b ods. 1 písm. a) a v zmysle § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., neboli poskytnuté služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Predmetnou úpravou je sledovaná najmä ochrana majetkových práv spotrebiteľov, ako aj rešpektovanie práva spotrebiteľa na riadny výkon správy, ktorý vlastníci opodstatnene očakávajú, a za ktorej výkon zároveň uhrádzajú mesačné platby. Správny orgán pri určení výšky pokuty prihliadol na možné následky zisteného protiprávneho konania spočívajúce v tom, že v dôsledku protiprávneho konania účastníka konania vznikla reálna možnosť ohrozenia, resp. poškodenia ekonomických záujmov spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch v správe účastníka konania. Nie nepodstatnou je tiež skutočnosť, že plnenie povinností správcu má dôležitý význam najmä vo vzťahu k hospodáreniu s majetkom vlastníkov bytov v súlade s odbornou starostlivosťou, teda v medziach zákonnej úpravy a v súlade s podmienkami dohodnutými v zmluve o výkone správy. Odvolací správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že účastník konania je z titulu výkonu jeho činnosti povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ako aj zachovávať a dodržiavať požadovanú úroveň odbornej starostlivosti voči spotrebiteľom, ktorí vystupujú vo vzťahu k účastníkovi konania ako slabšia zmluvná strana a sú neraz vystavovaní svojvôľi predávajúceho, resp. poskytovateľa služby. Ustanovenia zákona č. 182/1993 Z. z. a zákona o ochrane spotrebiteľa sú kogentného charakteru, nepripúšťajú ich modifikáciu a ani vylúčenie ich normatívneho účinku. Na základe vyššie uvedeného hodnotí odvolací správny orgán uvedené porušenie povinnosti za veľmi závažné.

Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že nerešpektovaním povinnosti správcu pri výkone správy bytov a nebytových priestorov bytového domu v zmysle ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. neboli poskytnuté služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Splnenie predmetnej povinnosti je významné najmä vo vzťahu k zabezpečeniu čo najvýhodnejších podmienok, aké sa dali pri obstarávaní tovarov a služieb v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov, t. j. spotrebiteľov, dojednať. Odvolací orgán zohľadnil najmä skutočnosť, že v danom prípade správca bez predchádzajúceho rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov rozhodol o zabezpečení, resp. obstaraní služieb (dodávka služieb rozúčtovania), priamo financovaných z finančných prostriedkov vlastníkov.

Konaním účastníka konania boli tiež spotrebiteľia ako vlastníci bytov, nachádzajúcich sa v predmetných bytových domoch, vystavení stavu právnej neistoty vo vzájomných právach

a povinnostiach, ktoré jednotlivým zmluvným stranám patria. Rovnako tak bolo vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetných bytových domoch odopreté významné právo o tejto skutočnosti rozhodovať spôsobom podľa § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. V dôsledku protiprávneho konania účastníka konania teda vznikla možnosť ohrozenia oprávnených záujmov spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytových domov v správe účastníka konania. Odvolací orgán v tomto prípade preto poukazuje na skutočnosť, že uvedeným konaním účastníka konania nebol naplnený cieľ sledovaný úpravou zákona č. 182/1993 Z. z., a to zabezpečiť ochranu majetkových práv spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ako aj riadny výkon správy bytového domu. Odvolací správny orgán zastáva názor, že uložená pokuta je vo vzťahu k porušeniu zákonnej povinnosti účastníka konania, ako aj z hľadiska možných následkov viac ako primeraná.

Zároveň pri určení výšky pokuty bola zohľadnená aj skutočnosť, že vykonanou kontrolou bola preukázaná opodstatnenosť prešetrovaných podnetov spotrebiteľov a tiež skutočnosť, že účastník konania ako správca bytových domov aj napriek konštatovaniu protiprávnosti jeho konania už pri predchádzajúcej kontrole, naďalej pokračoval v protiprávnom konaní a opätovne aj v ďalšom vyúčtovacom období predmetný poplatok vlastníkom vyúčtoval a nepodnikol žiadne účinné kroky smerujúce k vyriešeniu danej problematiky a ani k zosúladeniu kontrolou zisteného protiprávneho stavu so stavom predpísaným platnými a účinnými právnymi predpismi.

Odvolací správny orgán zároveň prihliadol na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého má každý spotrebiteľ okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania.

Z hľadiska miery zavinenia vzal odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty do úvahy aj skutočnosť, že účastník konania ako správca domu, ktorý spotrebiteľovi poskytuje služby, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky poskytovania služieb a za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamieta ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 02870823.

POUČENIE:

Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.